

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravišstvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Le vkup, uboga gmajna!

Tako so klicali svoj čas naši predniki, ko jih je tlačil neznosni jarem tlačanstva. Tudi danes nas tlači jarem, ki je že postal neznosen, jarem gospodarske krize in stiske. Vzdihovali in jadikovati ne pomaga. Dosti je že tega bilo, pa ni nič koristilo. Obračati se na druge ter od njih pričakovati rešitve, tudi ne pomaga. Saj smo se že obračali na vse pristojne in nepristojne

činitelje, pomoči pa le ni bilo od nikoder. V nas samih je moč. Zedinimo se, zberimo svoje sile! Ne dajmo tega, kar s težavo prideltamo, več v sramotno brezčenje! Določimo cene živini mi sami, ne pa živinski trgovci, prekupci in mesarji, ki strahotno izrabljajo naš obupni gospodarski položaj. Ne držimo rok križem, da nam vse gospodarstvo ne propade. Strnimo svoje vrste,

napravimo fronto za pravične in poštene cene!

Cene naši živini se morajo takoj dvigniti, drugače zadravimo neizogibno v prepad! Krajevni odbori obnovljene Kmečke zveze naj bodo predstavniki te uboge gmajne ter naj vzamejo v svoje roke organizacijo naše skupne fronte za pravične cene živine!

Klic umirajočih.

Naši rodni bratje so, ki umirajo, koroški Slovenci. Umirajo pri živem telesu. Dušo, slovensko dušo jim ubija krivično-nasilni nemški nacionalizem. V telesa, ki se po njih pretaka slovenska kri, vsiljuje nemškega, pravilno rečeno nemškutarskega duha. Že pri nežnem telesu slovenskega otroka, ko vstopi v šolo, se začneja ta brutalna (surovonasilna) ponemčevalna operacija. Slovenski duši slovenske mladine je odrečen sleherni pouk v slovenskem materinem jeziku. Ako bi ne bil segel naš narod po sredstvu samoobrazbe, ki se vrši po prosvetnih društvih, bi bilo naše ljudstvo ponižano do stopnje analfabetskih (nepismenih) Hotentotov. Slovenska duša se v javnosti ne sme pokazati. Zagrizeno nemško-nacionalni Heimatbund se je vsilil v vso javno upravo in v vse javno življenje slovenske Koroške ter ji daje pečat povse nemške dežele.

»Pod strahotnim gmotnim in moralnim pritiskom«, tako piše slovensko-koroško glasilo »Koroški Slovenec« v številki z dne 19. februarja, »liberalno-nacionalne sile je od stotisoč Slovencev v deželi več deset-tisoč rojakov klonilo glave. Ne upajo več priznavati, da so sinovi in hčere slovenskega naroda. Da, ponekod celo so jih nacionalne organizacije vzgojile v brutalne sovražnike lastnega naroda in lastne krvi. Z nedolžnim obrazom so nato zapisali v nemške nacionalne liste, da se na Koroškem

vrši naraven proces prilagoditve Slovencev nemškemu svetu, verodostojnost pa so izpričali z »uradnimi« številkami ljudskih štetij in še drugimi podatki. Po potrebi pričarajo tudi danes vsakomur kjerkoli na slovenskem Koroškem slikovito nemško sliko.«

Slovenska Koroška je, kakor poudarja njeno slovensko glasilo, že dolgih 100 let zavita v črnino. Pozorišče je najstrahovitejše žaloigre, ki more zadeti kak narod, to je umiranje narodne duše pri živem telesu, krepkem telesu ljudi, ki se jim po žilah pretaka slovenska kri. Večina, ogromna večina teh ljudi hoče obdržati svojo slovensko dušo, se obupno bori za njeno ohranitev. Klic umirajočih po življenju! »Koroški Slovenec« je ta klic krepko podprl o priliki obiska avstrijskega državnega kanclerja dr. Schuschnigga, ki je posetil slovensko Koroško 1. in 2. marca. Upamo, da gospod kancler, ki se kaže krščanskega državnika, tega klica ne bo preslišal. Celokupen naš narod prevzema ta klic kot svoj naroden klic. Slovenskemu ljudstvu na Koroškem se morajo ne samo zjamčiti, marveč tudi dejansko dati vsi pogoji za ohranitev in ojačitev slovenskega življenja, ki izvira iz slovenske duše. Dokler ti pogoji niso izpolnjeni, ne more priti do pravega in trajnega sporazuma med našo državo in Avstrijo in do boljše ureditve razmer v Podonavju.

udeleževala razprav o državnem proračunu.

Izjava finančnega ministra o proračunu za leto 1936-37 in načelno glasovanje. Razpravo o državnem proračunu je otvoril finančni minister dr. Letica s posebno razlago o izdatkih. Novi proračun je uravnovešen z 10.3 milijard Din. Ta številka je na videz za 57.24 milijonov Din višja nego za leto 1934-35 določena. V resnici pa je novi proračun nižan za 580 milijonov, če prištejemo k proračunu za 1934-35 onih 630 milijonov Din, katere vsebuje finančni zakon na izrednih izdatkih. Novi proračun je po zatrdilih ministra sestavljen na podlagi: jasnosti, natančnosti ter resničnosti. Prejšnji načini sestave proračuna bi v sedajni dobi hude gospodarske krize nikakor ne odgovarjali resničnim razmeram. Med proračunskimi izdatki 10.3 milijard je 5296 milijonov D materijalnih izdatkov, od teh odpade na narodno obrambo in za državne dolgove 3077 milijonov. Pri teh izdatkih gre za koristi naše narodne varnosti in za odplačilo zunanjih dolgov, da si ohranimo v inozemstvu ugled ter spoštovanje. 2219 milijonov Din ali 21% je preostalo za vse druge materijalne izdatke državne uprave. Pri sestavi proračuna je šla vlada po poti znižanja javnih bremen. V novem proračunu so dohodki od splošnih neposrednih davkov znižani za 145 milijonov. Pri trošarini in carini je predvidenih 78 milijonov več, pri taksah je znižanje. Porast dohodkov iz posrednih davkov in iz davka na poslovni promet kaže, da ga zmaguje davčna moč naroda. Finančna politika vlade je usmerjena v stalnost dinarja. Varnost dinarja in hranilnih vlog mora ostati nedotaknjena in končno je izključil finančni minister vsako možnost, da bi prišlo v naši državi do kake inflacije ali preplavljenja s papirnatim denarjem. Proračun je bil v načelu sprejet 27. svečana. Vsega je glasovalo 179 poslancev, od teh 169 za proračun, 10 proti. Podrobna proračunska razprava je pričela 2. marca.

V NAŠI DRŽAVI.

Narodna skupščina zopet na delu. V par številkah smo že poročali, kako je manjšinska opozicija vprižarjala v skupščini z brezplodnimi govori k skupščinskemu zapisniku, z ropotanjem in kričanjem ob-

strukcijo in je bilo vsako resno ter resno delo onemogočeno. Na pustni torek je bila zopet seja, za katero je bilo najavljenih vse polno opozicijskih govornikov proti sprejetju zapisnika zadnje seje. Oviralne naklepe je razgrajajem onemogočil predsednik skupščine Čirič, ki je prešel na glasovanje o zapisniku, katerega je vladna večina odobrila. Ta korak je opozicijo tako iznenadil, da se je odstranila iz zbornice in izjavila, da se ne bo

Važno - novo - vsak potrebuje!**Koliko sme odvetnik računati?**

Nov pravilnik, ki je te dni izšel v »Uradnem listu«, dobite v posebni ročni izdaji koncem tega tedna v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Knjiga stane Din 5.—, za naročnike »Slovenskega gospodarja« samo Din 2.50. Kdor naroči po pošti, naj priloži še znamko za poštnino 50 par, skupno Dir 3.—.

Tiskarna sv. Cirila Maribor, Ptuj.

JNSarski poslanci imajo svojevrstne pojme o delovanju v narodni skupščini. Njih geslo je: ali obstrukcija ali abstinenca (odsotnost). Resničen ljudski poslanec, svobodno izvoljen iz ljudstva in delujoč za ljudstvo, pa ima drugo geslo, in to se glasi: Delo za ljudsko blaginjo.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Avstrijski kancler dr. Schuschnigg je obiskal zadnjo nedeljo iz Celovca Bistrice v Rožu in Borovlje. Heimwehrovci, za katerimi stoji koroška deželna vlada, so ti-

ščali v ospredje samo nemčurje, ki bi naj bili pred kanclerjem predstavniki slovenske manjšine. Znano pa je tudi, da je dr. Schuschnigg v Bistrici sprejel slovenskega poslanca Mikla, slovenske duhovnike in slovenske voditelje ter je poslušal njih težnje in prošnje.

Nov zunanji minister na Čehoslovaškem. Za novega zunanjega ministra na Čehoslovaškem je imenovan dr. Kamil Krofta. Novi minister je rojen leta 1876 v Plznu na Češkem in je po poklicu profesor zgodovine. Od leta 1926 je bil pomočnik takratnega zunanjega ministra in sedanjega predsednika republike dr. Beneša.

Pogodba med Francijo in Rusijo je bila 27. februarja v francoskem parlamentu sprejeta s 354 glasovi proti 163. Sarrautova francoska vlada za potrditev omenjene pogodbe v zbornici ni postavila kot vprašanje zaupnice.

Krvavi nemiri na Španskem. Na Španskem se je dogodilo več krvavih spopadov med fašisti in komunisti. Neznanec je ustrelil delavskega voditelja Edvarda Lopez.

Vojaški prevrat na Japonskem.

Dne 26. februarja po 5. uri zjutraj bi se bil moral vkrcati en polk 1. divizije za prevoz v Mandžurijo. Polk je bil nastanjen blizu prestolice Tokio. Mesto na ladje so popeljali zarotniški oficirji polk v Tokio, kjer so vprizorili iznenada prevrat, o katerem se na višjih mestih ni nikomur sanjalo. Vojaštvo je z vso naglico zasedlo najvažnejša mesta prestolice in je vdrl v palačo predsedništva vlade. Ubili so vsaka ministrskega predsednika, polkovnika Mazuo, ki je predsedniku zelo podoben, finančnega min. Takahašija, mornariškega ministra admirala Saita in ranjen je bil princ Sajoni, ki v krogih mladih častnikov ni priljubljen. Nevarno ranjen je bil tudi generalni inšpektor vojaškega pouka Vatahana. Vojni minister in minister dvora sta se še skrila pravočasno. Po opravljenem krvavem poslu v predsedstvu vlade so zasedli uporniki palačo notrajnega ministrstva in poslopje policijskega predsedstva. Notrajni minister in policijski predsednik sta bila ranjena. Med upornim vojaštvom, policijo, vladi zvestimi četami, katere je podpirala cesarjeva garda, je prišlo do bojev, ki so trajali v Tokiju celi dan 26. februarja in cenijo število žrtev na obeh straneh na krog 100 mrtvih in ranjenih.

V očigled nasilni smrti dveh ministrov je vlada odstopila in nad Tokijem je bilo razglašeno obsedno stanje. Vstaši so izjavili, da so in ostanejo zvesti cesarju. Vlado so odstranili nasilnim potom, ker finančni minister ni hotel riskirati večjih izdatkov za vojsko in ker je bila zunanja politika vlade preveč popustljiva napram Kitajski in Rusiji, s katero zahtevajo mladi ter nezadovoljni častniki obračun. Glavni cilj vojaškega upora je pač imenovanje res nove ter močne vlade, za katero bi bil strnjen ves japonski narod.

Kakor hitro so zaznali za upor na najvišjih mestih, sta se sestala pod predsedstvom cesarja ali mikada kronski svet in vrhovni vojaški svet.

Uporniki so bili pozvani, da se predajo. Oddelek uporniškega vojaštva, ki je bil zabarikadiran v poslopju policijskega ravnateljstva, se je umaknil v vojašnico. Tam so jih prijeli, razorožili in vrgli v zapore. Ko so zvedeli ostali uporniki, kaj se je zgodilo s tovariši, so preklicali svoj prvotni pristane na predajo. Voditelji upora so sporočili na odgovorno mesto, da se ne bodo udali, pač pa bodo pozvali vse prebivalstvo, da se jim pridruži.

S takole izjavo se je položaj dokaj zaostрил. Kronski svet in vrhovni vojaški svet sta poklicala v Tokio sosedne garni-

zije in pred vsem pa zveste mornariške strelce. Mornarica je obkolila vsa poslopja, v katerih so se utrdili puntarji. Važnejša javna poslopja so zasedle vladi zveste čete, okoli cesarske palače so se postavili mornarji. Tekom 28. februarja je dospelo v Tokio 22 posebnih vojaških vlakov in je priplulo več bojnih ladij v tokijsko luko. V Tokio so zaprli vse lokale, ukinili so ves promet in začelo se je streljanje. Kljub oboroženemu in prav resnemu nastopu proti upornikom se je cesar neprestano trudil, da bi se vstaja kolikor toliko mirno poravnala brez velikih žrtev na obeh strani.

Mikado je sporočil vstašem po radijo, da je puntarskim vojakom vse odpuščeno, saj so bili zapeljani od oficirjev. Ker niso k redu pozvani poslušniki koj cesarjevega sporočila, so začele vladne čete nastopati proti onemu okraju Tokija, kjer so se držali vstaši. Četam so priskočili na pomoč še letalci in puntarski vojniki so uvideli, da bi bil vsak nadaljni upor zastoj. Predali so se brez odpora eden za drugim. 18 oficirjev-voditeljev vstaje je izvršilo samomor. Upor v Tokiju je bil brez znatnejših zgrub in večjega prelivanja krvi udušen 29. februarja.

Kakor poročamo, je ostal admiral Okada, ministrski predsednik, po naključju živ. Podal je ostavko vlade, katere pa cesar ni sprejel in vodi Okada naprej vladne posle. Ni še gotovo, ali bo Okadova vlada samo izpopolnjena, ali bo pa prišlo do novega režima, ki bo bolj naklonjen nacionalnim prenapetostem v armadi.

Sežiganje mrličev. Liberalno-meščansko glasilo »Večernik« (s polnim naslovom »Mariborski Večernik Jutra«) kaže zadnji čas veliko zanimanje za sežiganje mrličev, ki je o njem kot vprašanju nedavno predaval v Studencih predsednik Prosvetne zveze dr. Josip Hohnjec. »Večernik« se v tej zadevi še ni povzpел do lastne sodbe, marveč kratkoma ponatiskuje »stvarno« (?) poročilo »Delavske politike« o tem predavanju. Tako stopica liberallec za marksistom v vprašanju, ki mu naše ljudstvo iz dna duše nasprotuje. Da bi delavstvo imelo kakšen gmoten ali pa moralen dobiček od sežiganja mrličev, ne more trditi nobeden duševno normalen človek. Le tisti, komur je sovraštvo do katoliške cerkve in njenih običajev in ustanov popolnoma zatemnilo razum ter vzelo mirno razsodnost, more poveljevat sežiganje mrtvih kot nekako gmotno in moralno vrednoto za žive. Ista protivnost proti starodavnim šegam in ustanovam katolicizma prešinja tudi meščanski liberalizem, ki mu katoliški cerkvi sovražno frامasonstvo že od nekdaj narekuje na-

čela ter predpisuje načrte. Tako si liberalizem in materialistični socializem složno podajata roke v obrambo ideje sežiga po smrti. Za naše ljudstvo bi ne bila nobena škoda, marveč velik dobiček, ako bi si drug drugemu pripravila in zapalila grmado pred smrtjo.

Boj proti katolicizmu vodi narodno-socialistična Nemčija načrtno in vztrajno. Škofje so ponudili narodno-socialističnim mogotcem roko v spravo ter so šli do skrajnosti v popušcanju. Pa brezuspešno. Pogansko sovraštvo zoper krščanstvo in osobito zoper katolicizem je močnejše in glasnejše ko preudarek razuma. Žrtve tega sovraštva se dnevno množijo. Katoliške mladinske organizacije, ki so jim narodno-socialistični mogotci v konkordatu zajamčili obstoj in razvoj, so zatrte. Lepi domovi teh organizacij so zaprti. Voditelji, zlasti duhovniki so v ječah. Duhovnikom so tudi v cerkvah usta zamašena. Če kateri spregovori mirno, odkrito besedo, ga obdožijo veleizdaje in sodišča ga kajpada obsodijo. Na stotine in stotine duhovnikov, redovnikov in redovnic trpi v ječah. Mnogo jih je težko obolelo, nekateri umrli. Glasila Hitlerjeve mladine se rogajo škofom in duhovnikom in propovedujejo mladini poganski evangelij. Katoliški tisk pa je ali zart ali v težkih ve-

rigah. To je slika nemško nacionalne kulture.

Napredujoči katolicizem. V prvo vrsto držav, ki v njih katoliška cerkev stalno in močno napreduje, spadajo brezdvomno Zedinjene države Sev. Amerike. Ko so te države bile ustanovljene, je papež Pij VI. čez nekaj let tja poslal prvega škofa, ki mu je bilo podrejenih 30 duhovnikov in ki so bili določeni za ogromno ozemlje te države. Katoličanov je takrat bilo 22.000. Čez 90 let je bilo v tej državi 7 milijonov katoličanov, ki jim je načeloval 1 kardinal s 14 nadškofi, 58 škofi in 7000 duhovnikov. Danes je v Zedinjenih državah 20 milijonov katoličanov s 107 diecezanskimi škofi. Na zunanaj se kaže velik napredek katoličanov v 18.000 cerkva, 2000 srednjih in višjih šol in 600 bolnišnic, ki jih oskrbujejo katoliške redovnice.

Ljubezen do bližnjega v dejanstvu. V Chikagu, vlemestu Zedinjenih držav, je pred leti ustanovil kardinal Mundelein s pomočjo velike vsote denarja, ki mu jo je dal na razpolago neki veleindustrijalec, bolnišnico posebne vrste. Namenjena je ta bolnišnica takšnim katoliškim materam, odnosno njihovim otročičkom, kojih može, odnosno očetje zaslužijo na teden manj ko 50 dolarjev. Ta bolnišnica deluje 4 leta ter je velika dobrota za siromašne sloje. Število otrok, ki so bili v tej bolnišnici rojeni ter negovani, se je bližalo številki 10.000. Desettisoči otrok, ki je tukaj zagledal luč sveta, je bil dete nekega uslužbenca mestne cestne železnice. Kot darilo mu je kardinal v zibel položil 1000 dolarjev. Novorojenega dečka je kardinal sam krstil, chikaški župan pa mu je bil krstni boter.

poslopje ter škedenj. Živino so rešili. Škoda znaša 20.000 Din.

V enem dnevu utonili dve ženski pri Lučah. 14letna Marija Nadlučnik je šla s svojo materjo blizu Luč preko brvi. Na sredini je omahnila, padla na sredino narasle Savinje in je utonila v pričo matere. — Zvečer istega dne je šla 60letna Elizabeta Ložekar po cesti poleg potoka Lučnica v Lučah. V temi je padla v potok in utonila. Voda je odnesla truplo 7 km daleč proti Ljubnem, kjer so ga našli drugi dan po nesreči.

Veliko gospodarsko poslopje je pogorelo v Hrastju pri Ljubljani posestniku Iv. Miheliču in mu povzročilo 130.000 Din škode. Gre gotovo za požig.

Božjastnik padel s peči v ogenj. Franc Jelčič, 34letni brezposelni delavec iz Komena na Gorenjskem, je prišel v škofjo Loko. V opekarni je v noči zlezal na peč, da bi tamkaj prenočil. Med spanjem ga je napadla božjast. S peči je padel v ogenj in vsega opečenega so prepeljali v ljubljansko bolnico.

Prometna nesreča. Zadnjo nedeljo popoldne sta trčila v Pragi na Vaclavskem trgu voz cestne železnice in avtomobil. Avto je bil razbit in je začel goreti. Železniški voz je drvel dalje in se je zaletel v nasproti prihajajoči voz cestne železnice in se prevrnil. 36 oseb je bilo ranjenih, med temi 13 žensk. Dr. J. Rejsek je med prevozom v bolnico umrl.

Razne novice.

Komunisti silijo med kmetijce: rdeči med zelene. Iz nekaterih krajev so nam poročali, da so društva kmečkih fantov in deklet postala zatočišče komunističnih elementov. Vodstvo je to dejstvo zanikalo. Na seji glavnega odbora Zveze kmetijskih fantov in deklet v Celju 23. februarja pa je bila sprejeta izjava, ki se v njej sicer odklanjajo podtikanja in sumničenja, da se v kmetjsko-mladinsko gibanje vtrivajo ljudje s komunističnimi težnjami, pa vendar se obenem pozivajo včlanjena društva, da o vstopu posameznikov v organizacijo temeljito presojajo, vse sumljive pa izključijo. Torej so že v teh društvi sumljivi (komunistični) elementi, odnosno v nje silijo.

Kmečka zveza. V četrtek dne 27. februarja se je vršila druga odborova seja na novo ustanovljene kmečke zveze. Na dnevnem redu so bila važna gospodarska in organizatorična vprašanja. Pred vsem se je obravnavalo vprašanje cen poljedelskih proizvodov in cen živine. Povdarjalo se je, da morajo kmetje temu vprašanju posvetiti vso skrb in uveljaviti vso orga-

močjo vretena. Vajenec Šauperl je iz mladostne razposajenosti se sukal z vretenom vred, dokler se ni ogrodje zrušilo in je težak tram tako zadell vajenca na glavo, da je kakih 15 minut po nesreči izdahnul vsled počenja lobanje.

Pogorelec brez zavarovalnine. V Plani pri Račah je upepelil ogenj do tal hlev posestniku Francu Uranjeku. Zgora je tudi preša ter razno orodje. Rešili so živino. Škoda znaša 30.000 Din in je tem občutnejša, ker vsega pomilovanja vredni pogorelec ni bil zavarovan.

Gospodarsko poslopje je uničil ogenj posestniku Ivanu Ekaru v Prepolah na Dravskem polju. Škoda znaša 30.000 Din.

Smrtna nesreča vsled neprevidnega ravnanja z orožjem. V Savcih pod Ptujem so imeli pri posestniku Francu Kekecu domačo pustno zabavo. Zbranim je igral na harmoniko Janez Vičar, 34letni posestnikov sin iz Braslovcev. Ko so se ljudje razšli, je razkazoval Janez Ploj, 24letni posestnikov sin, pištolo repetirko. Orožje se je sprožilo in krogla je zadela Vičarja v glavo in je bil takoj mrtev. Neprevidnež se je javil sam orožnikom.

Osební avtomobil zgorel na cesti. Ključavničarski mojster Alojzij Marčec se je peljal te dni v svojem avtomobilu iz Središča proti Ptuju. Pri vasi Borovci se je avtomobil nenadoma vnel in komaj je še imel Marčec toliko časa, da se je rešil iz plamenov.

Domačija pogorela. V Pečovniku pri Celju je pogorela domačija gozdarskega delavca Leopolda Krofelja. Krofelj je bil zaposlen ob izbruhu ognja v gozdu. Gasilci so rešili iz goreče hiše bolano ženo. Zgorelo je gospodarsko in stanovanjsko

Osebné vesti.

50letni jubilej redovnega poklica je slavil pri Sv. Jožefu nad Celjem misijonar g. Mihael Klančnik. Jubilant je že deloval v desetih škofijah in je moral radi narodnosti celo v ječo. Zaslužnemu duhovniku želimo še mnogo let krepkega zdravlja in plodonosnih uspehov v svojem poklicu!

Sedemdesetletnica. V nedeljo 1. marca je obhajal v Selnici ob Dr. g. N. Kotolenko, kol. mojster, posestnik, večletni župan in član mnogih društev in korporacij, čil in čvrst svoj 70. rojstni dan. Slavljeneč je mož-korenjak, kakor malo takih. Po rojstvu je Haložan, vendar pa hoče naš Nikolaj ostati do svoje smrti v prijetni in zdravi Dravski dolini. Pri vseh volitvah pred vojno in po svetovni vojni je bil Kotolenko vedno v prvih vrstah vodilnih pristašev naše stranke v Dravski dolini. Radi njegovega značaja in neomahljivosti ga spoštujejo tudi nasprotniki. K 70letnemu jubileju, ki je poln požrtvovalnega javnega dela ter zaslug izreka dobremu Kotolenku »Slovenski gospodar« iskrene čestitke!

Pomenljiva zlata poroka. V župniji Brežice je bila ob sklepu misijona zlata poroka. Zlatoporočenca sta bila oče in mati brežiškega g. župnika Klasinca. Obred zlate poroke je izvršil kot zastopnik škofa g. stolni prošt dr. M. Vraber, ki je jubilatoma govoril in je opravil slovesno sv. mašo. Iz vzgledne Klasinčeve rodbine je edini sin župnik, dve sestri sta v samostanu. Zlatoporočencema, ki sta vzgojila tako dobre otroke, naše iskrene čestitke z željo, da bi se še do skrajnih mej človeškega življenja veselila sadov res prave krščanske vzgoje!

Nesreče.

Smrtna nesreča 17letnega mladeniča. V Zamarkovi pri št. Lenartu v Slov. gor. je sodarski mojster in posestnik Alojzij Potrč kopal vodnjak. Pri tem poslu mu je pomagal 17letni vajenec Franc Šauperl. Ko je bil vodnjak že kake 3 metre globoko izkovan, so napravili nad njim ogrodje in izkopano zemljo so vlekli s po-

Kaj bo rekla gospa Ivanka?

Gosta sta v skrbeh, ker sta po neprevidnosti popackala namizni prt. Toda gostiteljica, gospa Ivanka, se smeji, ker ve, da take in podobne madeže z lahkoto odpravi iz perila Zlatorogovo terpentinsko milo. Njegova obila in gosta bela pena razkroji in odpravi vsako umazanost - in perilo je zopet, kakor da je novo.

Zlatorogovo TERPENTINOVNO MILO

nizirano silo, da se neznosno stanje obrne na bolje. Govorilo se je o organizaciji trga in o merah, ki jih je treba v tem pogledu podvzeti. Odbor je sklenil tudi potrebna navodila, ki jih bodo dobili glavni zaposniki Kmečke zveze.

Lep jubilej šole v Nazarju. Dne 26. februarja so obhajali v Nazarju 150letnico obstoja osnovne šole. Od leta 1636 so nazarski frančiškani zasebno poučevali 30—40 otrok. Radi naraščanja števila učencev je ustanovil samostan dne 26. februarja leta 1786 ljudsko šolo. Prvi učitelj je bil pater Prokop Bergmann, rodom iz Češke. Poučeval je 31 let. Od leta 1928 ima šola dva razreda in poučujeta na njej 2 frančiškanska duhovnika. K pomenljivemu jubileju naše čestitke!

Nov razpletljaj v marsejskem atentatu. V Porto Allegre v Braziliji so prijeli Katarino Šidler in bivšega avstro-ogrskega častnika Alberta Sinieska, imenovanega Birinski. Oba aretirana tajita vsako krivdo na smrti našega kralja Aleksandra in francoskega zunanjega ministra Barthouja. Osumljenca so pripeljali v Rio de Janeiro, odkoder ju bodo spravili v Evropo in ju izročili francoskim oblastem. Katarina Šidler je baje ona zagonetna plavalas ženska, ki je prinesla marsejskim morilcem orožje.

Denar leži na tleh — polže kupujem! Tako čitamo v današnjem oglasu trgovine Fridolina Bischof v Mariboru. V teh težkih časih, ko je vsak dinar dobrodošel, je prav, če se res izvoz polžev-hišarjev izvede. Najbolje je, ako eden v občini to delo vzame v roke. Nabiranje se vrši v mesecih april in maj. Vsa potrebna navodila določila firma brezplačno. Ta posel lahko vršijo celo otroci, ki si na tak način sami oskrbijo sredstva za šolske potrebe.

Psa so ukradli. V noči med 20. in 21. februarjem so neznani zlikovci vkradli oskrbnici Mari na Mariborski koči psa. Pes je polčistokrven španjol, črn ter močno kodran, le na prsih ima belo liso. Pes se odzove na ime »Bojči«. Onega, ki bi ga našel, naproša oskrbnica, da javi proti nagradi na Mariborsko kočo, pošta Hoče.

Obžalovanja vredni slučaji.

Z dvojnimi krvavim dejanjem zaključena družinska žaloigra. Pri Sv. Križu pri Prevaljah je posestnik Peter Misirlič s kuhinjskim nožem zaklal svojo ženo Josipino in njenega ljubimca Franca Kredla. Po končanem in iz ljubosumnosti izvršenem krvavem poslu se je hotel Misirlič obesiti, a so ga še rešili v zadnjem trenutku.

Krava je bila ukradena v Mariboru posestnici Mariji Raner. Tat je gnal 1000 D vredno kravo do Vurberga in potem po cesti proti Št. Lenartu, kjer ji izginila sled.

Še pravočasno preprečena železniška nesreča. Progovni preglednik Mihael Pinter iz Ruš je odkril pri Fali na železniški progi več skal, katere je odstranil tik pred prihodom osebnega vlaka. Orožniki so ugotovili, da sta nastavila vlaku nevarno past dva fantina s Smolnika.

Razgrajachi na gostiji. V hiši viničarja Drevenška v Dragučovi v bližini Svete Marjete na Pesnici so obhajali zvečer ohcet. Prišli so tudi taki, katerih ni nikdo vabil. Ko so pokazali nezaželenim duri,

je prišlo do pretepa. V splošni zmedbi so padli strelji, ki k sreči niso zadeli. Pretepajoči se fantje so razbili vso notrajnost hiše ter šipe. Gostje so se razbežali. Zandarji so prijeli pet razgrajachev.

Brata med seboj. V Framu pri Mariboru sta se med preprirom brata Šegula tako obdelala, da so prepeljali Franca Šegulo radi poškodb v mariborsko bolnišnico.

Smrtna žrtev napada v Cirkovcah. Kakor blisk se je na pepelnico zjutraj raznesla novica po bližnji in daljni okolici, da je Martin Vuk, po domače Pavlekov Tinč, postal žrtev podivjanega napada. Bil je takoj mrtev, ker mu je ubijalec prerezal srčno žilo odvodnico. Rajni Martin je bil dober fant, ki je rad in večkrat prejemal sv. zakramente. Minulo leto se je zelo vneto udejstvoval v dramatičnem odseku prosvetnega društva. Bil je vedno neustrašen borec za krščanska načela. Vsem, ki so ga poznali, je bil dober tovariš in prijatelj, posebno našim fantom. Fantje so se mu izkazali hvaležne na dan njegovega pogreba, ko jih je 16 pristopilo k mizi Gospodovi in darovalo sv. obhajilo za tako nesrečno jim odvzetega tovariša. Dragi prijatelj, počivaj v miru! Težko prizadetim staršem, sestram in bratu naše sožalje!

Značilna ugotovitev orožnikov. Na našem Dravskem polju in osobito še okrog Cirkovc in Št. Lovrenca so požari tako pogostni, da je jasno: gre za požige. Gasilci in orožniki so budno na straži, da bi izsledili ter razkrinkali požigalce. V Sp. Jablanah pri Cirkovcah so našli zandarji zadnje dni pozno zvečer na šklednju posestnika Vinka Pernata v senu ter slami postavljeno svečo, ki je že skoraj dogorela do tal in bi bilo skoraj vse v plamenih, ker sta bila tudi seno in slama v okolici sveče polita z bencinom. Zandarji so zaplenili svečo in posodo, ki je služila sveči za podstavek in v kateri je še bilo nekoliko bencina. Po obširni preiskavi so sledile aretacije, da sodišče dožene prave krivce.

Nesrečna hiša je Kozelova v Gruškovju pri Sv. Trojici v Halozah. Na pustni večer je bil zaklan najstarejši sin Jožef. Bil je v družbi domačih in hrvaških fantov v neki zasebni hiši v Ložinah, kjer so pili močno vino. Gabrovec Ivo iz hrvaške Brezove gore je potegnil nož in ga zabol Kozelu v vrat, v žilo; po dveh urah je fant izkrmavel. Zakaj je prišlo do pretepa, se ne ve. Rajni je bil pogojno izpuščen iz mariborske ječe, kjer bi moral »odslužiti« štiriletno kazen, ker je kot 19-letni fant ubil soseda Perneka. Tudi njegov oče je bil predčasno izpuščen iz mariborske ječe, ker je v silobranu ubil tudi soseda Perneka, bratranca zgoraj imenovanega.

Žalostna pustna pesem noža. V Župečji vasi pri Ptujju so obdelali fantje 63letnega posestnika Antona Oslja tako z noži, da so ga prepeljali v opasnem stanju v ptujsko bolnico.

50 litrov žganja so odnesli neznani vlomilci v Gorci v Halozah iz hiše ptujškega hotelirja Kossarja.

Hude poškodbe v pretepu. Na pustni veselici v Rošnji pri Ptujju je prišlo do prepira in pretepa med fanti. Avgustin Lozinšek, 21letni hlapec iz Rošnje, je dobil

v pretepu težke poškodbe z nožem in latami. Prepeljali so ga v ptujsko bolnico.

Obračun med bratoma. V Gabrovju pri Konjicah je prišlo do krvavega obračuna med bratoma Leopoldom in Francem Čebular. Obdelovala sta se s krepeli ter noži tako dolgo, dokler se ni zgrudil Franc s prebito lobanjo in so ga prepeljali v mariborsko bolnico.

Smrtna žrtev fantovske podivjanosti. 19letni Rudolf Šoštarčič, hlapec iz Starevasi na Murskem polju, njegov brat Alojzij od Male Nedelje in 16letni Stanko Gregorinčič iz Starevasi, so se napotili proti Bučecovcem na fantovsko izzivanje. Šoštarčič je vzel seboj karabinko in 5 nabojev. V Bučecovcih je trojica srečala želarskega sina Alojzija Verbanjščaka. Ta se je hotel umakniti razgrajachem, a Šoštarčič je oddal nanj strel, ki ga je zadel v prsa in krogla je izstopila na hrbtu. Al. Verbanjščak je med prevozom k zdravniku umrl. Orožniki so ubijalca prijeli in izročili sodišču.

Samomor slaboumnega. Na domačem gospodarskem poslopu v Potoški vasi pri Zagorju ob Savi se je obesil slaboumni F. Praznik, 42letni sin prevžitkarja.

Dve sestri prostovoljno v smrt. V Ljubljani na Poljanah so našli s plinom zastrupljeno 47letno Marijo Vovko, rojeno Burja. Vovko se je zastrupila kot mati dveh otrok radi družinskih razmer. Ko je zvedela njena sestra Ivanka Burja o prežalostni smrti sestre dvojčke, je odšla v pisarno, odprla plinsko peč, legla na tla in drugo jutro so jo našli mrtvo. Obe sestri sta bili živčno bolehn.

Pod vlak se je vrgel pri Mostah pri Ljubljani 28letni Bernard Plahuta, bivši strežnik dvigala pri ljubljanskem nebotičniku in doma iz Batuj pri Gorici. Kolesa vlaka so truplo popolnoma razmesarila.

Izpred sodišča.

Obsojen vlomilec. Jurij Šeneker, 28letni čevljarski pomočnik iz Sp. Gašteraja, je vlomil lani po Slovenskih goricah v osem viničarij, iz katerih je odnesel vse, kar mu je padlo v roke. Vlomilec je bil zadnje dni v Mariboru obsojen na 10 mesecev strogega zapor.

Uboj pred sodniki. Zadnjega februarja je daljal pred mariborskimi sodniki odgovor 35letni posestnik Franc Kašel iz Laporja pri Slov. Bistrici. Lani 31. decembra je v Laporju usmrtil svojega svaka, 40letnega podpreglednika finančne kontrole Milorada Milutinoviča. Obtoženi je bil obsojen na dve leti zatočenja.

Slovenska Krajina.

Smrt vzor-moža. V Črensovcih smo spremili 15. februarja k večnemu počitku g. Joška Kelenc, bivšega posestnika, župana in člana krajevnega šolskega odbora. G. Kelenc je bil odličen in skrben gospodar, ki je začel z malim, a znal svoje posestvo vedno bolj in bolj večati ter širiti. Zdaj je Kelencova kmetija ena največjih in najlepših v vasi. Imenovani je bil poštenjak in vedno zagovornik cerkve in šole. Bil je tudi narodnjak, ki ni klonil nikoli, dasi so bivše madžarske oblasti svoj čas na njega kot »rihtarja« silno pritiskale. Kot skala je stal tudi ob času boljševiskega navala Bela Kunovih komunistov na našo lepo Slovensko Krijano. Kot človek je bil g. Kelenc Joško zelo dober,

Novi španski ministrski predsednik
Azana.

skrajno radodaren in pošten od nog do glave. Počiva mirno, blagi mož, v zemlji, ki si jo vedno goreče ljubil! Ugledni rodbini Kelenčevi naše iskreno sožalje!

Prosvetno društvo v Črensovcih se je zbudilo iz zimskega spanja in se začenja gibati. Pri zadnjem izrednem občnem zboru, ki je bil dne 9. februarja, je bil izvoljen odbor. Društvo se pripravlja tudi na igro »A njega ni...«, katero namerava igrati na prosvetni praznik in god sv. Jožefa dne 19. marca. Odbor si je stavil nalogo, da postavi spomenik vojakom, ki so padli v svetovni vojni. Akcijo za postavitve spomenika je Prosvetno društvo začelo že leta 1927 in zbralo že precejšnji znesek. Potem pa je bila ta naloga predana novemu odboru, ki je bil ravno za postavitve spomenika ustanovljen. Ker je pa isti odbor po smrti prejšnjega g. župnika, ki je bil tudi član odbora, zaspal in pozabil na svojo dolžnost, je društvo vzelo zadevo nazaj v svoje roke. Želja vseh je, da se spomenik kolikor je mogoče čimprej postavi, da se tako oddolžimo tistim, ki so življenje dali za osvoboditev naše domovine. Tistim pa, katerim počivajo očetje, sinovi in bratje v daljnjih Karpatih in po drugih bojiščih, da pridejo do spomenika, ob katerem se bodo na vernih duš dan spominjali istih in položili na njega vence in cvetlice.

Zanimive izjave trgovca z orožjem v Abesiniji in njenih prebivalcih. V Ženevi živi g. Metral, trgovec z orožjem, ki je prebil s trgovanjem 10 let med Abesinci in je zapustil to danes v vojno z Italijo zapleteno deželo pred 5 leti. Metral je podal nekatere zanimive izjave iz svojega bivanja v Abesiniji, katera prikazemo v naslednjem:

O Abesincih pravi Metral, da so zelo hrabri, ponosni in pohlepni. Trgovanje je z njimi zelo težavno. Bitka pri Adui z Italijani leta 1896 je Abesincem pokazala, da beli človek ni nepremagljiv. Ko so po svetovni vojni sprejeli Abesinijo v Društvo narodov, je ta korak prav posebno po-

Nečastna neprevidnost. V nedeljo dne 23. februarja se je peljalo po veliki sv. maši več parov od poroke proti Gornji Bistrici. Voznikom, ki se navadno že pred in med sv. mašo napijejo, pa se to lepo zdi, če kateri drugega prehitijo med vožnjo. Tako sta tudi tokrat dva voznika hotela eden drugega prehiteti. Pri tem se je pa en voznik z vso silo zaletel v kameni križ pred župniščem in ga je čisto podrl. V bodoče prosimo novoporočence, da si najamejo take voznike, ki se razumejo na vožnjo, ali jo pa naj kar peš primahajo k poroki, da nam ne bodo delali s takimi neprevidnostmi sramote.

Gospodinjsko-nadaljevalna šola v Žižkih pri Črensovcih je vprizorila na pustno nedeljo 23.

februarja, popoldne po večernicah, v Našem domu v Črensovcih igro »Pri Brodnikovih« ter dva šaljiva prizora »Kmet in fotograf« in »Gubernanta in Špela«. Vsi igralci so vloge dobro rešili, posebno pa smo se nasmejali »Kmetu in fotografu«. Šolskim sestram, ki toliko skrbijo za izobrazbo mladine, čestitamo!

Črensovc. V nedeljo dne 23. februarja je bila poročena pri nas Godina Cilka iz Dolnje Bistrice. Imenovana je bila vrla mladenka, članica Marijine družbe, članica in ena izmed najboljših igralk Prosvetnega društva. Za spremljevalca v življenju si je izbrala Jakšič Matjaža iz Dolnje Bistrice. Mlademu paru želimo obilo sreče. — Člani Prosvetnega društva.

DRUŠTVENE VESTI

Maribor. V nedeljo dne 8. marca, ob pol petih popoldne, je v Zadružni gospodarski banki prireditve katoliške mladine mestne in stolne župnije. Poleg drugih točk je na sporedu verska drama v treh dejanjih »Luč z gora«.

Gornja Sv. Kungota. Tu se bo v nedeljo dne 8. marca, popoldne po večernicah, vršila igra »Lovski tat« in v nedeljo dne 15. t. m. se bo igra ponovila. Vršila se bo v sobi prosvetnega doma.

Sv. Lenart v Slov. goricah. V nedeljo dne 8. marca priredi popoldne po večernicah ob treh v dvorani Narodnega doma prosvetno društvo »Zarja« skioptično predavanje: »Poti k Bogu«. Predavanje je zelo zanimivo in primerno. Prijatelji naši in vsi, ki Vam je zadnje skioptično predavanje še živo v spominu, pridite in ne zamudite!

Slivnica pri Mariboru. Na splošno željo naših katoliško in narodno zavednih fantov se je zopet ustanovilo katoliško izobraževalno in bralno društvo, ki že nekaj let ni več delovalo. Dne 9. februarja se je vršil občni zbor društva ob veliki udeležbi naših zavednih članov, ki so komaj čakali, da začno svobodneje dihati in se razvijati. Pri volitvi odbora so bili izvoljeni večinoma naši agilni fantje. Vabimo mladino, ki še ni v članjenju, da pristopi ter se izobrazuje. Danes je pra-

va izobrazba v narodnem, gospodarskem in verskem oziru bolj potrebna ko kedaj prej.

Ormož. Prosvetno društvo od Sv. Tomaža vprizori v nedeljo dne 8. marca, ob treh popoldne, v Kletarski dvorani v Ormožu najnovejšo dramo »Valovi življenja« v šestih dejanjih. Ormožani, ki ste vedno radi obiskovali prireditve svojih sosedov, ostanite jim tudi tokrat zvesti in pridite!

Veržej. Salezijanski zavod Marijanišče je priredil 23. febr. veselo igro »Hotel pri belem konjičku«. Veržejski fantje in dekleta so se res potrudili. Igra je bila prav dobro igrana. Posebna pohvala gre osebam vloge natakara Džanija, dr. Kovača, g. Jarina in g. Buceka. Pričakujemo od Veržejčanov zopet kakšne lepe in zabavne predstave.

Dornova. Na mastno nedeljo smo Dornovčani dobili v goste tovariše stare vojake od Sv. Antona v Sl. goricah, ki so nas v popoldanskih urah pozabavali z imenitno uspešno veseligo: »Dva se ženita«. Igralci so rešili svoje vloge nad vse pričakovanje ter v splošno zadovoljnost gledalcev, ki so po končanih dejanjih izrazili svoje priznanje in navdušenje z gromovitim aplavzom. Splošna želja nas Dornovčanov je, da bi nas prijatelji od Sv. Antona s takimi in enakimi kulturnimi prireditvami še kdaj posetili.

Teharje. Naše prosvetno društvo je dvakrat z uspehom vprizorilo lepo ljudsko igro »Črna žena«. Režiserju in vsem igralcem gre popolno priznanje za njih trud in sposobnost. Na vpraša-

Očetov greh.

V.

Bilo je na neko nedeljo sredi avgusta. Skozi Podkraj je korakal kapucinar, prijazno pozdravljaj na levo in desno, nagovoril zdaj tega, zdaj onega, tu pa tam obstal in otrokom, ki so mu hiteli roko poljubljati, delil podobice, moškim pa ponujal tobaknico, da malo ponosljajo. Zaradi dolge brade, ki je bila še bolj rjava kakor njegova meniška halja, je bil videti starejši, kakor je bil v resnici; bilo mu je namreč le nekaj več ko trideset let in iz oči mu je žarel mladosten ogenj. Vse na njem je bilo prikupno, v pogledu in smehljaju pa mu je bilo nekaj porednega.

Ko je prišel na kraj vasi, je srečal mojstra Krištofa. Že od daleč ga je ta pozdravil:

»Hehe, saj to so pater Valerijan! Jaz sem že mislil, da so vas že davno medvedi in krokodili v Afriki požrli.«

»Ne, takih tresk kakor sem jaz se zverine ne lotijo,« se je zasmejal pater. »Medvedi in krokodili hočejo že bolj kaj mastnega, kaj takega na primer, kakor je mojster Krištof.«

»No, no, zahvalim se lepo za vabilo. Sem pa že rajši doma ko v Afriki komu za južino. Za vas,

9 pater, sem dejal, da ste že kje pri misijonarjih na Turškem ali na Abesinskem kje.«

»Žal, pa me nočejo tje poslati... No!«

Ponudil mu je tobaknico in ko je krojač zajel nekaj prahu med palec in kazalec, jo je sunil kvišku, da so se Krištofovi tolsti prsti skoraj ugreznili v tobak.

»Hoho, gospod pater, kam pa ga bom dejal!«

»Nikar se ne branite! Vaš nos ga prenese!«

»Hvala! — Toda odkod vas prinaša pot? Ali ste spet pri Sv. Petru? Potem boste k nam tudi kaj prišli!«

»Ne. Zdaj sem na Kranjskem — že dve leti. Danes sem obiskal bratranca, šentjanškega gospoda.«

»Kam pa jo zdaj namerjate?«

»Na postajo. Pa se mi še ne mudi.«

»O, to imate še časa. Pojdiva k »Pošti!« Na kupico vina.«

»Ne. Ljubši mi je skleda kislega mleka in kos črnega kruha.«

»To pa dobite pri meni. Sicer ni nikogar doma, toda...«

»Kaj, nikogar ni doma? Danes na nedeljo?« je dejal kapucinar radovedno, oči so se mu pa nenavadno zasvetile.

»Rezka, moja hči, je šla k Svetemu Križu. Jaz neza, mojega pomočnika, pa ob nedeljah z dvema

nja mnogih društev pa sporočamo, da se igra »Črna žena« naroča na naslov: G. Redenšek Iv., Domžale. To lepo igro, ki je res prava narodna, priporočamo tudi drugim društvom!

Zagrebsko pismo. Odkar smo se zadnjič oglašili, smo imeli že dvoje predavanj, eno društveno zabavo in eno igro. Prvič (9. februarja) je govoril g. Matija Rovi o Moskvi, tretjem Rimu, drugič (16. februarja) pa g. Munda Josip, zastopnik Vzajemne zavarovalnice iz Ljubljane, o zavarovanju. Obakrat je bilo polno hvaležnih poslušalcev. Na pustno nedeljo (23. februarja) pa je bila v Jeronimski dvorani predstava burke

»Zanikrna trojica« (Lumpaci vagabund). To smo se zopet zabavali in smejali! Tudi petje v odmorih (pel je naš »Slovenski oktet«) je bilo zelo lepo. Za nedeljo dne 8. marca je obljubil predavanje č. g. misijonar p. Vizjak D. J. Gotovo bo to pot še več ljudi kakor prvokrat. Ljudje že dva meseca vprašujejo za to predavanje. Zatorej le pridite, saj bo gotovo polno zanimivih podob in dogodbic. — Zadnje mesece je bilo veliko naših deklet bolnih zaradi letošnje čudne zime in nezdravega vremena. Zdaj pa kosi in ščinkovci že oznanjajo pomlad, zato gre tudi z zdravjem na bolje.

Kot zvestemu naročniku mu želimo večni mir, njegovemu sinu in snehi pa naše prisrčno sožalje!

Radizel. Dne 25. februarja smo spremljali k večnemu počitku posestnico iz Radizela Ivano Kobole, rojeno Kerle, v 56. letu starosti. Rajna je bila blaga žena in tovarišica svojemu možu, dobra mati trem otrokom, skrbna gospodinja in velika dobrotnica revežem. Koboleva hiša je pravi vzor trdne slovenske hiše, kjer je vsakdo gostoljubno sprejet in kjer je rajnica imela za vsakogar prijazno besedo in odprto srce. Zato je bila deležna ob smrti tolikega odkritosrčnega spoštovanja, ljubezni in hvaležnosti kot malo in so molile ob njeni mrtvaški postelji in veliko in so molile ob njeni mrtvaški postelji in velika množico ljudi je združil njen pogreb. Naj v miru počiva!

Veržej. Dne 27. februarja smo pokopali mladega mlinarja v starosti 33 let Antona Kapuna. Odpovedale so mu ledvice. Blagi Anton zapušča ženo in dva nepreskrbljena otroka. Bog mu daj večni mir!

Križevci pri Ljutomeru. Dne 27. februarja smo pokopali mladeniča Franca Muhiča v starosti 25 let iz Ključarovec. Jetika si je mladega fanta v kratkem času pripravila za smrt.

Sv. Trojica v Halozah. V Strajni štev. 48 je umrl 69letni prevžitkar Miha Butolen. Ker so ljudje dolžili zeta, da je s starčkom surovo ravnal, je v nedeljo dne 23. februarja sodna komisija pri raztelesenju ugotovila, da je Miha umrl naravne smrti. Ljudje, bodite si dobri!

Orlavas pri Braslovčah. Po večletnem trpijenju in bolehanju je umrla ter bila pokopana dne 29. februarja pridna, bogajoča in za vse dobro vnetna Antonija Matko, posestnica v Orlavasi. Bila je mati 13 otrok. Izmed njih jih živi še 10, od katerih jih več sodeluje pri raznih katoliških društvih. Rajni dobri in vzgledni materi naj sije nebeška zarja! Možu in njenim otrokom, ki so ji v njeni dolgotrajni bolezni tako potrpežljivo in tako stregli, naše odkritosrčno sožalje!

Teharje. V St. Janžu, občina Teharje, je dne 14. februarja neizprosna smrt pretrgala nit življenja Francetu Kovaču, po domače Vrečarju, v 67. letu starosti. Pokojni France je bil poštenjak ter kot mravlja pričen kmet. Je rad prebiral dobre krščanske časopise, saj je bil tudi naročnik »Slovenskega gospodarja«. Svoje posestvo je

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton na Pohorju. Pokopali smo dne 27. februarja kočarja Prokart Aleša, ki je bolehal skoro eno celo leto. Naj mu sveti večna luč!

Limbuš pri Mariboru. Po kratki, a zelo mučni bolezni je dne 20. februarja v starosti 71 let umrla v javni bolnici v Mariboru, prevedena s sv. zakramenti za umirajoče, vrla krščanska žena Antonija Šraj, viničarjeva vdova, bivajoča do smrti pri svoji hčerki Amaliji Zavcer, tovarniški delavki, stanujoči v Limbušu pri Mariboru. Blaga pokojnica, mati sedmerih še živih otrok, kateri so po njeni veliki skrbi že vsi preskrbljeni, je bila zelo skrbna, varčna in pobožna krščanska žena, od vseh, ki so jo poznali, zelo spoštovana, kar je pričal, kljub slabemu vremenu, tudi njen veličasten pogreb na limbuško pokopališče. Poslednjo željo so ji izpolnili njeni prišrčno jo ljubeči otroci, da je bila iz bolnišnice v Mariboru prepeljana v Limbuš in da tu spi v družbi svojega pokojnega soproga in sina svoje smrtno spanje. V prelepih besedah se je od rajne ob odprtem grobu poslovil domači župnik g. Andrej Bračič. Njegove besede so izzvale nepopolno žalost in sočustvovanje ne le pri sorodstvu, ampak tudi pri vseh ostalih, tako da ni ostalo suho nobeno oko. Dobra, krščanska mati, počivaj v miru in večna luč naj Ti sveti! Vsem pa, ki so Te spremlili in molili za Tvoj dušni blagor, bodi izrečena prisrčna zahvala!

Sv. Ana v Slov. goricah. Lep sprevod se je pomikal dne 11. februarja iz Nasove proti farni cerkvi, kamor smo spremljali k zadnjemu počitku spoštovano mater Marijo Senekovič, posestnico iz Nasove. Rajna je bila v 78. letu, pa je kljub temu še rada opravljala hišna opravila, in pri tem jo je zalotila nemila smrt. Postalo ji je slabo in od kapi zadeta se je zgrudila na tla. Prejemši sveto poslednje olje, je čez nekaj ur mirno v Gospodu zaspala. Bila je dobra mati svojim hčerkam. Ko je zgubila moža, je kot vdova 40 let živela zgledno ter s hčerkami vodila gospodarstvo naprej. In ko smo pred sedmimi leti spremljali njeno hčerko k poroki, si nikdo ni mislil, da bomo čez sedem let in na tisti dan spremljali njo na pokopališče. Da je bila spoštovana, je pokazala velika udeležba pri pogrebu, in pa venci, katere so ji darovali v spomin. Počivaj v miru, draga žena! Hčerkam pa naše sožalje! — Dne 17. februarja pa smo položili k zadnjemu počitku daleč naokrog znanega moža Antona Gundl, kmeta iz Draženvrha. Rajni je bil vzor moža v verskem in narodnem oziru, marljiv in skrben za svoje domače. Rad je zahajal v cerkev k svetim zakramentom, ni ga zadrževalo blato in ne huda zima, da ne bi izpolnil svoje krščanske dolžnosti. Rad je čital katoliške liste, zlasti našega »Slovenskega gospodarja«, katerega zvesti naročnik je bil mnogo let.

paroma ne bi spravil iz gostilne, dokler ni noč. Le pojdite, bom že jaz tudi še kaj našel!»

Tako sta šla proti mojstrovu hišici, ki je prijazno čepela sredi zelenega drevja. V čedni sobi je pozdravil gosta lep Jezus iz kota nad mizo, s sten pa dve dolgi vrsti svetniških podob; po stolih je bilo vse polno prikrojenega sukna in napol izvršenih oblek.

»Sedite, gospod pater! Najprej bi vam prinesel požirek črničevca, prav domačega, kaj?« je vprašal krojač.

»Nak, žganja ne maram. Sicer pa se moram najprej iznebiti naročila,« je dejal pater pomenljivo. »Zaprte duri in zakrite okna!«

Pri teh besedah je kar sam zapahnil vrata in zastrl okna. Mojster je strmel v meniha, usta je na široko odprl, tedajci pa se je zakrohotal:

»Hohohoho! Kaj pa to, gospod pater? Ali me hočete spovedati? Ni sile. Šele za porcijunkule sem bil in na kvaterno nedeljo grem zopet.«

»Ne,« se je pošalil tudi pater, »danes nisem prišel kot misijonar, ampak kot Miklavž.«

»Hehe! Miklavž pa mora kaj lepega prinesiti.«

»Da, praznih rok Miklavž nikoli ne pride.«

»Tja — saj ni otrok pri hiši.«

»Boste pa vi dobili... Sedite, mojster, in pazite, kaj bo! Toda glejte, da mi ne omedlite!«

Z desnico je segel menih v levi rokav in iz skri-

tega žepa privlekel veliko, debelo listnico, jo razgrnil in izpraznil na mizo. To je bilo pravo bogastvo, ta veliki kup samih debelih bankovcev. Krojač si je skoraj oči iztaknil, tako je zijal hip v denar, hip v patra. Potlej je zakričal:

»Krištof nebeški, kaj pa je to? Zmirom sem mislil, da kapucinarji ne smejo imeti denarja.«

»Čisto prav ste mislili,« se je hihital menih. »Imeti ga ne smejo, nositi ga pa smejo. Zdaj pa dovolite, ko sem za osla bil in ga srečno prinesel, da ga smem pri vas pustiti.«

»Čigav je denar?«

»Čigav? Nekega Jurija Močilnika je, krojača v Podkraju, če ga poznate.«

»Pater Valerijan, ne delajte si norcev! Taki norci niso več norci. Človeka bi kap zadela, če bi bil lahkoveren.«

»Ali vam nisem dejal, da mi ne smete omedleti? — Toda zdaj preštejva! Če nisem kaj izgubil, bi moralo biti natanko štiri sto tisoč dinarjev. — Pazite!«

Štel je tisočake: »En, dva, tri, štiri — — — in tri sto in devet in devetdeset, štiri sto. — Torej štiri sto tisoč dinarjev.«

Z roko je porinil kup pred krojača in dejal:

»Tako. Zdaj spravite svoj mamon, da bo prostora za mleko in kruh!«

»Jaz se tuje reči ne dotaknem.«

vzdignil abesinski ponos, ker občeje Evropa s črnim cesarstvom ravno tako kakor z vsako drugo državo. Abesinci so prepričani, da so poklicani, da bodo premagali vse belokožce. Neki abesinski glavar je izjavil trgovcu Metralu, da se bo Abesinija rajši bojevala s celim svetom, kakor da bi se odpovedala samemu enemu samemu svojemu sužnju.

Bogata belgij. družba je zasadila na raznih krajih rodovitne Abesinije kavovec. Od nekaj milijonov zasajenih kavovih drevesc jih je danes komaj kakih 500 tisoč, ker so ostale domačini izruvali ter pokurili, ne da bi bila oblast proti takemu uničevanju nastopila.

znatno povečal ter prenovil in izboljšal vsa stanovanjska in gospodarska poslopja kljub temu, da je med tem še spravil do lastnega uglednega ognjišča precejšnje število svojih otrok. Zapušča vzorno ženo Rozo in osem, deloma preskrbljenih otrok. Prerano umrlega smo spremljali na zadnji poti na domače pokopališče k Sv. Lovrencu v nedeljo dne 16. februarja ter mu med sv. mašo in ob bridkem slovesu želeli: Spavaj sladko v večnem miru, blagi France!

Svetina nad Celjem. V celjski bolnici je po dolgem hiranju umrl dne 15. februarja mlad posestnik Slapšak Andrej iz Svetine. Zapušča zalujočo ženo in štiri nedorasle otroke, katerih trije še niti ne razumejo, kaj so z očetom zgubili. Slapšak je bil nad vse skrben, požrtvovalen mož in gospodar; neumorno se je trudil na svojem skritem, silno težavnem posestvu, da bi preživel svojo družino. Nadčloveški trud in napor mu je nakopal vnetje op. sne mreže, in ker ni imel ne sredstev in ne časa za zdravljenje, se ga je lotila neusmiljena morilka svetinskih trpinov jetika. Celo leto je hiral in se ustavljal boleznii, ki ga je, dobro priprijetega za večnost, položila na mrtvaški oder; truplo so prepeljali na Svetino. Vrlj mož, počivaj v miru, preostali pa naše iskreno sožalje! — Na Javorniku je dne 21. februarja zaprl svoje trudne oči za ta svet občinski ubožec, Taks Štefan, star 80 let. Si-

romak brez strehe in svoje družine, je živel na Svetini pravo puščavniško življenje; ko bi bil imel vsaki dan kobilice in divji med, kakor nekdašnji veliki puščavnik ob Jordanu, bi bil gotovo zelo zadovoljen; dobri ljudje so se ga v njegovi zadnji bolezni usmilili in mu dali topli zapeček, kjer je 21. februarja na stolu sedel umrl. Bil je res ubogi Lazar v življenju. Bog mu daj večno veselje!

Sv. Lenart nad Laškim. Popolnoma nepričakovano se je v soboto dne 22. februarja razširila žalostna novica, da Emike Gradišnik iz Velikih Gorelc ni več med živimi. Zavrtna pljučnica je to zdravo in krepko telo spravila na mrtvaški oder, staro komaj 36 let. Rajna je bila velika opora svoji materi in bratu gospodarju, kateri jo bodo težko pogrešali. Bila je vnetja in požrtvovalno delala v prostovoljni gasilski četi Sv. Lenart, kot predsednica samaritanskega odseka. Radi tega so gasilci njej preskrbeli časten pogreb, kateri je bil v nedeljo dne 23. februarja popoldne. Takega pogreba, kot ga je imela rajna »vrtina Emika«, kar ljudstvo pomni, v št. Lenartu ni bilo. Zemeljske ostanke rajne so k pogrebu nosili gasilci, kot svojo tovarišico. Pri pogrebu so nastopile tri gasilске čete in sicer: domača, nadalje iz Jurklostra in iz Laškega. Rajna je bila v svojem življenju res pravi vzor slovenskega dekleta, zato jo je tudi vse spoštovalo.

sežno pazi na to, da se strelja samo fazane. Tako se je ta kmečka kuga tako razpasla. Pritožili smo se; kako bo pritožba rešena, še ne vemo. Vsi posestniki dveh občin na tem mestu javno prosimo, da se nekaj ukrene glede tega, ker sicer nima več smisla obdelovati naših polj.

Sv. Barbara v Slov. goricah. Na veseli gostiji pri Petkovcih v Žikarcih, kjer sta kar naenkrat dve sestri-nevesti zapustili »ta ledik stan« z ženinima Lešnik-Kokol, so se spomnili tudi afrikanških zamorčkov in nabrali v ta namen za kruh Sv. Antona 160 Din. Blagim darovalcem stoteri Bog plačaj, novoporočencem pa obilo sreče v novem stanu.

Križevci pri Ljutomeru. Od drugod so prišli k nam svatje. Med potom so srečali voz z mrličem in neki vročekrvni svat je skočil na voz, hoteč pokazati, kako je danes korajžen. Niti mrtvega človeka ne pustijo pri miru. Čudna olika! — Pust se je zaključil s fantovskimi pretepi. Nesrečni alkohol, kaj storiš iz tistega, ki te nezmerno pije. Starši, zaklenite svoje pretepe željne fante doma, ne pustite jih ponoči lažiti okrog. Fantje, spametujte se, ne iščite veselja v pijančevanju in v slabi družbi! — Stari odbor »Jeruzalemskega osla« je sklenil, da je boljše stati na trgu ter prezebat, kot pa besedo božjo poslušati.

Kokoriči pri Ljutomeru. Pravijo, v tretje gre rado. Da je to res, smo se prepričali na pustni

Sv. Anton na Pohorju. Sveti Matija se je spomnil svoje pravice: poslal nam je snega in z njim tudi leda. Da bi si le nihče nosu ne potolkel pri vožnji lesa, ki ga leži še precej po naših gozdovih! — Naše vrle tečajnice so še kaj pridne. Radovedni pa smo, če nam bodo tečajnice priredile kakšno razstavo kuhinjskih umorin rokotvorov.

Selovec. Št. Janž pri Dravogradu. Kriza osobito lesna, katere noče biti konec, posebno pri nas, ker črpamo glavni vir dohodkov iz gozdarstva, neusmiljeno davi. S cenami pri stavbenem lesu so prišli že tako nizko, da kmalu kmetu-

producentu ne bo ostalo drugega za les, kakor drva in stelja! Z živino je ravno isto, če pojde še tako naprej, s cenami navzdol, bo propast kmeta gotova. Mesarjem bo najbrž treba dati še nagrado, da bi prišli na kupčijo. Zato je pa tudi cvenka tako malo med nami. Da bi kateri kdaj dal za kak četrt se pač redko zgodi. Pa vseeno pojde brez cvenka; če to ne verjamete, pa priditi k nam pogledat.

Sv. Lenart v Slov. goricah. V lenartskem okraju, posebno pa v bivših občinah Radehova in Sp. Porčič nas zadnja leta tlači hujše zlo kakor toča ali mraz: fazani. Razplodili so se tako, da se kmetje vprašamo, ali bi sploh kazalo sedaj, ko pride spomlad, kaj sejati. Živi namreč na stotine škodljivcev na račun kmeta v tem komaj par sto ha velikem okolišu. Vidiš jih lahko kjer jih hočeš; ko pride čas odstrela, se po-

Abesinija vabi belce in jim obeta po izjavi omenjenega trgovca čudovite koncesije. Ko je belec plačal, obdržijo njegov denar, njega pa zapode ali mu mečejo taka polena pod noge, da mora oditi. Tako se je zgodilo franc. družbi, ki je zabila 33 milijonov frankov; nato so jo znali prisiliti, da se je odrekla nadaljnjemu iskanju zemeljskih zakladov.

Abesinski zakonik dovoljuje sodniku, da konča započeto pravdo šele tekom 99 let. Za nekatere zadeve so zadnji čas Evropeci dosegli, da se je ta rok skrajšal na 25 let. A tudi to izboljšanje ne pomeni dosti. Kako naj črni sodnik označi za tatvika se tamkaj sma-

»Poberite! Jaz sem Miklavž, vi pa ste pridni otrok, kakor sem že rekel. Zdaj je igra pri kraju.«

»Moj ta denar ni,« je vpil mojster.

»Moj tudi ne,« je vpil menih.

»Pater Valerijan, zdaj je neumnosti že preveč,« je rjul krojač. »Takojo poberite denar in ga nesite, odkoder ste ga prinesli!«

»Ne vpijte tako nad menoj,« se je kregal menih. »Denar ostane tu. Ni ga tako neumnega osla, da bi breme dalje ncsil, kakor mora.«

»Moje ni!«

»Vaše je pred Bogom in ljudmi.«

»Odkod je denar?«

»Iz Beograda, saj ga vidite!«

»Od koga, menim!«

»Od nekoga, ki ga vam pošilja.«

»Meni nihče ni toliko dolžen, zaslužil si ga pa tudi nisem.«

»Saj včasih kdo komu tudi tako kaj da.«

»Hehehe, osel telebasti ti — hehehe, to pravim Janezu, veste, ne vam —; ali ste že čuli kdaj, da je kdaj kdo komu toliko denarja kar tako za boglonaj dal? In prav meni, Kristofu, hehe!«

»V Podkraj pride poleti dosti meščanov, da lezejo po hribih in se okoli pajdrgajo. Morda ste komu tako v srce zlezli ali pa ste kakemu imenitniku hlače posebno po volji urezali...«

»Hehehe, taki gospodje ne dajo hlač Močilniku v delo, gospod pater!«

»Morda ste pa drugače kaki gospodi kaj dobrega storili?«

»Nak, ne spominjam se.«

»Le pomislite!«

»Hm — hm — Kristof — denarnico sem pa neko našel in jo vrnil gospodu, ki mu je padla na tla. Možak me je hudo pogledal, še piš me v uh' ni rekel, kaj šele kaj dal! Saj bi tudi ne bil vzel, ampak Bog lonaj bi bil pa le lahko rekel.«

»Aha, tu ga imamo!« je vzkliknil menih in si zadovoljno mel roki. »Gotovo ga je pozneje spekla vest in zdaj vam pošilja zakonito najdenino. Ako so bili v denarnici štirje milijoni, je ravno prav. Deseti del je štiri sto tisoč.«

»Pater Valerijan, vi me imate za bedaka, ki naj vam take storijske verjame.«

»Storijske to niso. Na svetu je vse mogoče.«

»Mogoče da, verjetno pa ne. Če hočete, da se denarja dotaknem, mi morate povedati, odkod je.«

»Nekdo mi ga je dal in mi naročil, naj ga vam nesem.«

»Kako mu je ime, temu nekemu? Kakšen je?«

»Imena mu ne vem, niti ga ne poznam bliže. Po videzu sodim, da je čestit mož.«

»Tedaj mora biti pomota. Vi ste se zmotili in bo to kdo drug s podobnim imenom.«

torek, ko so naši fantje in dekleta že tretjič v tem predpustu obhajali svojo takozvano »vedro« s pitjem in plesom. Smešno se nam zdi, da so prireditelji tega »vedra« vabili skupaj ne samo odrasla domača dekleta, katera se baje itak niso hotela udeležiti, pač pa so pobrali skupaj vse, kar je pač bilo, še male šolarice, ki še niti šolskih torbic niso dale iz rok. Včasih je ženski svet ob dolgih zimskih večerih, ko se je odmolil rožni venec, šival ali kaj dobrega čital, dandanes pa s fanti vred pije in pleše cele noči, doma pa marsikomu primanjkuje dinarjev za sol in čaj. Pravi: kriza je! Ja, ljudje božji, pri pijaci pa ni krize? Če se zaprosi za en dinar ali dva, se pa koj mošnjički zadrignejo, češ, še sami nimamo. Vsi upamo, da se bomo ta postni čas spokorili in obrnili svoj korak k lepšim ciljem.

Stoperce. Zaprošili smo za obnovo občine Stoperce s šolskim okolišem, ker je bivša občina Stoperce bila pod bivšim režimom razkosana in razdeljena med občini Majšperk in Rogatec, kamor je pešhoda okrog 8 km. Stoperce imajo 4-razredno šolo, posojilnico, pomožno pošto z dnevnim pismošom, prosvetno društvo, kmetijsko društvo in politično organizacijo. Nekaj bivših režimovcev dela propagando proti obnovi občine Stoperce s tem, da raznaša med sosedne všolane občine neresnično vest, da bodo dotični, ki bi se priklopili novi občini Stoperce, morali plačati 80.000 Din. Upamo, da se oblasti na to protiakcijo ne bodo ozirale, marveč ustregle zakonito izraženi želji volilcev.

Videž pri Slov. Bistrici. Naš predpustni čas se je kar dobro obnesel; kar trije so se vpregli v zakonski jarem. 17. febr.: Kamenik Marija si je pripeljala na svoj dom Rak Karla iz Križnega vrha. Dne 24. febr. si je izbral šela Anton za gospodinjko Leskovar Anico ter jo odpeljal v Križni vrh. Na gostiji Kamenik Rak so svatje zbrali za brizgalno znesek 112.25 Din. Na gostiji šela-Leskovar pa 190.50 Din. Bog plačaj vsem darovalcem! Dne 24. febr. je Hajšek Viktor poročil Rober Rozo ter gre v Prihovo. Novoporočencem obilo sreče!

Sv. Jernej pri Ločah. Čisto smo se »spufali«, jamreč pri nevestah. Niti ene letošnji pust nismo omožili. Ne zato, kakor bi jih ne imeli, ampak denarja nimajo, ali pa samo hranilno knjižico, s katero pa si ženin ne more nič pomagati,

ker denarja ne dobi. Pomislite, pred dvema letoma smo samo ob pustu imeli 10 porok, celo leto pa 17, kar še ni bilo, kar fara obstoja, letos pa nobene. Le še leta 1917 je bilo tako, ko je bila samo meseca novembra ena poroka, več pa nič, še slabše pa leta 1915, ko ni bilo celo leto prav nobene. Takrat je bila kriva vojska, sedaj pa kriza. — Umrla sta letos: Pak Cecilija, pridna Marijina družbenica iz Ličnice, in Ratej Jožef, posestnik iz Brezja. — 21letni Ribič Albin je vrtal vojaško patrolo, ki mu je eksplodirala in mu ranila desno oko, tako da je sedaj slep. — Tudi na 7. božjo zapoved še nismo pozabili. Vedno novi, mladi se vadijo v tej obrti, tako da pri nas menda ne bo nikoli izumrla in se nas bo slab glas držal, dokler bo fara obstala.

Frankolovo. Z ozirom na dopis v »Domovini« z dne 13. februarja si dovoljujem, ker me dopisnik osebno napada, poslati sledečo pojasnilo: Leta 1934 je občinski odbor v seji določil, da se cesta skozi Jesenico do križišča postavi v prvi red (občinska cesta I. reda). Odbor, kateri je bil pozneje izvoljen pri ponovnih volitvah, je menda pozneje drugače sklenil in to cesto, oziroma kolovoz, postavil mimo doma sedanjega upravitelja občine Frankolovo ter jo uvrstil v 1. red. Ker pa ta cesta vodi skozi potok, se je upravičeno sklenilo, da se cesta postavi na suho. Največja ovira pri tej premestitvi ceste je bila njiva, ki je last pristaša JRZ. Pripomniti je treba, da dejanski uspeh ne bi bil dosežen, ker bi tam bilo večno blato. Občinski odbor je zaprosil za komisijo, ki je prišla dne 3. februarja na lice mesta, da lastnika razlasti. Bili pa so podani razlogi, da se cesta lahko tudi drugače gradi, namreč na drugi strani potoka. Tam je močno lapornat svet in je to v interesu vseh, da se tam cesta uredi, ker jo rabi 16 posestnikov za spravljane lesa. Na tej strani potoka bi pa bila uporaba zanje nemogoča. To izjavo sem podal komisiji. Če sem pa govoril v imenu JRZ, naj povem, da imamo danes v tej organizaciji že cirka 80% volilcev včlanjenih. Ker ti plačujejo občini dokaide, imajo tudi pravico govoriti. Če se jih je drugi dan po komisiji prijavilo še 21 članov, je to znak, da je JRZ na pravem potu, če je proti pritisku, osobito ko hoče sedanja občinska uprava ta diktat še izvajati. Mislim, da 17.000 Din niso mačje solze. Če me dopisnik vpraša, kaj imam od tega, odgovarjam, da se potegujem za

VELIKA DEPUTACIJA KMETOV PRI MINISTRIH RADI »BATE«.

Časniška poročila o protestnih zborih proti »Bati« in zahteve čevljarjev, da se prepove prodaja »Batinih« opankov, so bila vzrok, da so se tudi kmetje začeli brigati za to stvar. Seveda s čisto drugačnega gledišča. Te dni je prišla deputacija 29 kmetovalcev iz sreza Bijeljina in Zvornik pod vodstvom narodnega poslanca g. Ljube Pantiča, lekarnarja iz Bijeljine, ter obiskala vse ministre in tudi ministrskega predsednika. Deputacija je ministrom predložila svoj težek položaj in siromaštvo, v katerem živi naš kmet vsled padca cen njihovih pridelkov in vsled nerazmerja cen industrijskih proizvodov. Prosili so vse ministre, če že ne morejo pomagati s tem, da se povišajo cene njihovim pridelkom in živini, da vsaj omogočijo, da se zamorejo za sebe in svoje družine preskrbeti s ceneniimi industrijskimi izdelki in sploh blagom, ki ga kupujejo v mestu. Na vsak način pa, da preprečijo podražitev takega blaga in izdelkov z občinskimi trošarinami in podobno.

pravičnost in pravično gospodarstvo v občini. — Jožef Goršek.

Zadobrova pri Celju. Svojčas je banska uprava dala navodila, kako naj občine osnujejo občinske cestne odseke in kako imajo isti za občinske ceste skrbeti. Toda mi Zadobrovčani v škofjevaški občini imamo take ceste, da so bolj podobne blatni reki kakor cesti. Tukajšnji posestniki smo na pristojnem mestu že parkrat prosili, da se naj ceste popravijo. In kakor omenjeno, je tudi banska uprava župane k temu opominjala. In kljub vsemu temu se nič ne stori za naše zadobrovske občinske ceste. Zato prosimo sresko načelstvo v Celju, da naj pove občinskemu predstojniku, kdo ima za občinske ceste skrbeti.

Sv. Florijan pri Rogatcu. Na pepelnico sredo popoldne se je poslovila od nas gđ. Milica Valenčič, ki je s toliko ljubeznijo in požrtvovalnostjo odgajala otroke drugega šolskega razreda. Bila je res Milica v pravem pomenu besede. Mila ali draga je bila hvaležnim šolskim otrokom, draga je bila svojim višjim šolskim predstojnikom, ki so poznali njeno temeljito strokovno izobrazbo in usposobljenost, draga je bila tudi staršem otrok in draga svojim stanovskim tovarišicam, ki so poznale njen dobrotni značaj. Zato pa je bilo žalovanje za njo splošno in veliko, ko se je dne 24. februarja poslavljala od ljubih šolskih otrok. Mi ji kličemo na njeno novo službeno mesto, to je Spodnjo Slivnico pri

»Ne, zmota je izključena, to vem gotovo. Vaš je denar, vaš, in nikogar drugega.«

»Zdaj ne vem, ali sem jaz ob pamet, ali ste vi.«

»Jaz nisem, ampak vi ste, ako ta lepi kup takole puščate, da ga bodo tatovi našli, mesto da ga spravite in lepo shranite.«

»Ali naj res verjamem, da je ta denar moj?«

»Vaš je, to prisegam na Boga. Zdaj ga pa porabite!«

Krojač se ga je lotil, poprej pa je še vprašal:

»Kaj moram zanj storiti?«

»Nič. Samo pobotnico mi morate napisati, da ste danes od patra Valerijana sprejeli štiri sto tisoč dinarjev. Datum in podpis.«

»Krištof moj! Meni so kolesca v glavi obstala. Gospod pater, ali bi zarajala?«

»No, zarajajva!«

»Štajriš!«

»Da, štajriš. — V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen. Angel Gospodov je oznanil Mariji... Zdrava Marija...«

Ker je pravkar večerni zvon zazvonil, je molil pater angelsko česčenje. Nato je rekel odločno:

»Zdaj pa res: proč z mamonom! — Drugače vam začnem rožni venec.«

»Nikar, nikar!« se je krojač zasmel. Potem je

odhitel v kamro in se vrnil z velikim predalom. Preden je spravil denar, je še enkrat vprašal:

»Torej je res moj, po resnici in pravici?«

»Po resnici in pravici!« je pritrdil pater.

»Pater Valerijan, tedaj si ga bova razdelila — vi pol, jaz pol.«

»Da: jaz predal, vi denar. — Ali ne veste, da kapucinarji ne smejo imeti denarja? Le kar obdržite si svoj mamon!«

»Vzemite za samostan! Ali pa je morda vaš red tako bogat?«

»Da, čudno bogat. Le pojdite kdaj v Maribor pa naj vas popeljejo v zakladnico: toliko krompirja vi vse leto ne pojedete, kolikor ga imajo tam!... Zdaj pa mir! Za denar pri nas še hraniva nimamo.«

»Vsaj za trud si vzemite kakih sto tisoč.«

»Beži, satan! Ne skušaj kapucinarja!... Sicer pa sem si za trud že izgovoril mleka in kruha; ampak čakati pa moram...«

Tedaj je jel krojač denar pospravljati, vmes pa je majal s svojo kuštravo glavo. Polglasno je govoril:

»Če je tako in če je po pravici in če mora biti, tedaj: Bog povrni, gospod! Bog povrni! Tisočkrat Bog povrni!« Pri tem pa so mu stopile oči iz jamic.

(Dalje sledi.)

tra za trgovsko prebrisanost, bržko nosi stroške obravnave belec.

Kako je s poulično snago v Addis Abebi.

Trgovci Metral tudi, da so poginjale pred 5 leti živali kar na ulicah in so pustili, da je mrhovina tamkaj tudi strohnela. V Addis Abebi prebivajoči belokožci so osnovali posebno društvo, ki si je stavilo nalogo, da bo oskrbelo snaženje ulic in sicer brezplačno. Neguš je priznal društvo in mu je dovolil, da ohrani zase kot nekako nagrado od na cesti poginulih živali kožo ter roge. Komaj je omenjena organizacija postavila ograjo za raskosovanje mrhovine, že so jo napadli domačini in so vse razmetali ter razbili.

Ljubljani: Bog blagoslovil naj še naprej Vaš neomejen trud v šoli, Vam utrjuje Vaše zdravje, da se boste čutili popolnoma srečno in zadovoljno na novem mestu!

Sv. Peter-Medvedovo selo. V letošnjem predpustnem času so se iz št. Petra na Medvedovem selu izselila tri dekleta in se vpregla v zakonski jarem. Izmed teh je Lizika Žerak šla v sosedno kostrivniško faro in se poročila z vrlim mladeničem Ignacijem Tadini, sinom bivšega župana občine Kostrivnica. Druga je Mimika Novak iz Hajnskega, ki je šla v Virovce. Tretja pa je Mica Kužner, hčerka našega cerkvenega ključarja, ki je šla na lepo posestvo v Marčjo ves v fari Sv. Ema. Bila je vneta cerkvena pevka. Vsem nevestam, ki so odšle iz fare, želimo, da bi bile srečne in zadovoljne.

Sv. Rok ob Sotli. V nedeljo dne 23. februarja se je vršila pri nas ganljiva slovesnost zlate poroke Andreja in Neže Potočnik. Lep zlatoporočni obred je izvršil na njima njen sin vlč. g. J. Potočnik, župnik pri Sv. Barbari v Slovenskih goricah, ki bo letos obhajal srebrno sv. mašo, katere se močno veselijo njegovi župljani in rojaki. Po cerkvenem obredu se je na domu posvetila cela Potočnikova hiša presv. Srcu Jezusovemu. Od osmih otrok jih še živi pet, med temi je tudi ena hčerka usmiljena sestra. Zlatoporočencema želimo vesele in mirne dneve do skrajnih mej človeškega življenja!

Globoko pri Brežicah. Sivolasci borci JNS so se zganili in zapeli svojo labodjo pesem ob premetitvi g. Medved Branka, učitelja in gđ. Marije Cottič, učiteljice. Dve uri so točili krokodilove solze ob slovesu premeščenih, kakor tako ganljivo to opisuje eden izmed njih v »Jutru«. Niso si ti borci mogli kaj, da ne bi celo pesmič skovali na račun naših otrok in jih poklanjali v spomin in slovo odhajajočih. Ganljivo! Čudimo se pa le temu, da nam šola v Globokem še ni odplavala vsled povodnji, ki je nastala od zgoraj omenjenih krokodilovih solz. Toda nebo je z nami. Kako b' v teh težkih časih zmogli, da bi si postavili nov učni zavod? Osiveli borci JNS pa nam naj oprostijo, da smo si drznili poseči v njihovo težko bol in žalost!

Pišee. Ženinov in nevest imamo bolj malo. Toda nekaj parov smo tudi imeli, med njimi celo dva iz učiteljskih vrst: Tominc-Skalamera in Slabe-Cottič! Da bi bil vsem lahek in sladek ta zakon. — Divje svinje z merjasci še vedno strašijo okrog nas. Pa nam imajo naši lovci dober pogled. Deset korakov od postojank streljajo, da jim pot lije s čela. Pa glej ga šmenta! Puška ne deluje! Ko jo pa ščetinar mirno odkoraka naprej, opazi presenečen lovec, da ima puško radi varnosti zaprto. Takih lovcev so ščetinarji, kakor tudi dolgouhci lahko veseli. — Naše »Prosvetno društvo« ima lepo število knjig v svoji knjižnici članom na razpolago vsako nedeljo po obeh sv. mašah. Člani segajte po njih, pristopajte pa tudi novi!

Peter Rešetar rešetari.

Nerodni otroci. Jeftičevi poslanci so v parlamentu polomili vse igrače in ker novih niso mogli hitro dobiti, so raje zapustili parlament. Vlada je ta trenutek uporabila in mirno izglasovala proračun.

Zakaj so si opozicijski poslanci zvišali dnevnice? Ker so si morali nabaviti novo parlamentarno orodje: raglje, kole, bobne, piščalke itd.

»Domovina« in domovina. Srečala sta se Marušič in Pucelj in sta si podala roke in zadnjo »Domovino«. Pucelj: »Si čital, »Domovina« naju je zatajila.« — Marušič: »Ma, maledetto, mislim, da to ni hudo, ako naju je zatajila »Domovina« v ušescih, hudo je, ker naju je zatajila domovina brez ušesc.«

Dr. M. U. Maksim Sevshek

otvarja privatno prakso v št. Ilju v Slov. goricah s 1. marcem 1936 v Občinskem domu.

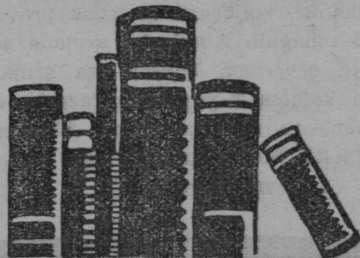
vina« v ušescih, hudo je, ker naju je zatajila domovina brez ušesc.«

Zakaj naenkrat ta zamera? Kramerjevi listi naenkrat zamerijo Marušiču in Pucelju, ki sta bila zdravstvena ministra, da nista poskrbela za več bolnic v Sloveniji. Ta zamera je razumljiva, ker se je Kramerjevih ljudi kljub pohorskemu ozračju lotila politična jetika, pa nimajo bolnikov kam dati.

Še en klub poslancev. Zadnjič sem poročal, da sedaj ni več mogoče ustanoviti nobenega novega kluba, ker je Jeftič že zlizoval vse poslance, ki jih je imel v svojem klubu. In vendar se je kljub temu ustanovil še en novi klub. V tega so stopili poslanci, ki niso bili sprejeti v nobenem klubu.

Pof v dejanju. Na Pof smo kar pozabili. Šele sedaj nas je Jeftič zopet spomnil na njega, ko je pod njegovim vodstvom zavladal pof po klopih v parlamentu.

Francosko-ruska ohcet. Znano je, da na Francoskem v predpustu vsako leto zelo norijo. Le-

Cirilova knjigarna

v Mariboru

nudi naslednja dela:

H. de Greeve: Welt aus der Kreuzschau, zeitnahe Passionsgedanken, broš. Din 39.20

Wagner: Jesus Christus unser Erlöser, neue Predigten, broš. Din 18.90

Soiron: Christus gestern, heute und Ewigkeit, biblische Zeitpredigten, Din 16.80

Ströbele: Die Kirche, das Wunderwerk göttlicher Allmacht und Liebe, broš. Din 14.—

Hamerle: Herodes und sein Nachtrab, sechs Fastenpredigten und eine Karfreitagspredigt, broš. Din 21.60

Das hochheilige Kreuzesopfer und seine Erneuerung, broš. Din 16.—

Dr. Buchelt Adolf: Denket um, Gedanken des Heiles zu fünf unheiligen Wunden unserer Zeit, broš. 31.50

Soiron: Die Kirche Jesu Christi, broš. Din 16.80

Adler: Christus, der Weg zum Vater, broš. Din 16.25

Nonell: Trost dem Herzen Jesu, ein Büchlein für Kranke und Gesunde, broš. Din 4.50

Prax: Messliturgie und Christi Leiden, Fastenpredigten über das Leben Jesu, broš. Din 9.—

Toth: Der Sieg Christi, Mariologie, vez. Din 56.—

tos pa so tako noreli, da so obhajali svatbo celo s samo boljševiško zvezdo! Godbe za enkrat še ni bilo, pravijo pa, da bodo Nemci nekaj o priiliki zagodli. Na predvečer te svatbe pa so se fantje na Japonskem na preži stepli in je nekaj mrtvih. To je razpoloženje na svatbi zelo močno motilo.

Japan je hud panj! Japonska je na drugi strani zemlje, za kar bodimo Bogu hvaležni! Tam napravijo kar kratek proces! Nam ne morejo do živenga. Kadar napravijo načrt, da bodo izvršili revolucijo ponoči, je pri nas dan. In kadar jo napravijo po dnevi, je pri nas noč.

PREDSTAVKA NARODNIH POSLANCEV ZA »BATO«.

Povodom kampanje, ki se sistematično vodi proti »Bati«, je posetila skupina narodnih poslancev, 25 po številu iz raznih političnih strank, večinoma kmetovalci, ministra za trgovino in industrijo g. dr. Milana Vrbaniča, ter mu predala predstavko. V predstavi in v osebnem razgovoru so poslanci poudarjali, da se je treba Bati zahvaliti, da je velik del naroda danes obut, ki je sicer prej hodil bos. Bata je znižal cene obutvi za 50—70% in je njegov glavni konzument predvsem kmetovalec, kateremu je omogočil, da že za Din 29 kupi par dobrih gumastih opankov. Poslanci so poudarili, da v naši državi še danes milijoni hodijo bosi in nedovoljno obuti, ter so zahtevali od ministra, da tudi s tem računa in ne dovoli nikakršne omejitve »Bati« ali podražitev njegovega blaga z občinskimi trošarinami kot najbolj nepravilnim načinom davka.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Šnajder Jožef, Obrež 29, Središče ob Dravi. Že pred 14 dnevi sem poslal vprašanje in prosil, da bi na isto odgovorili v »Slovenskem gospodarju«, vendar še dozdaj nič. Prosim Vas torej še enkrat, če je mogoče mi odgovoriti, če pa ne, mi pa vsaj v listnici uredništva odgovorite, zakaj ne, in to pod začetnimi črkami J. š. v O. — Na vprašanja pravne vsebine odgovarja strokovnjak, ki pa ni v Mariboru. Preteče nekaj časa, predno prejmemo izpod njegovega peresa od naročnikov zaprosene odgovore.

Buč. M. J. Obrnite se v Vaši zadevi na sresko načelstvo v šmarju, ki je nad podžupani in odborniki. Lahko pišete in sresko načelstvo se mora zavzeti za Vas, da pridete do pravice.

Nove knjige.

Friderik Ozanam. Ustanovitelj Vincencijevih konferenc. Izdala in založila Vincencijeva konferenca Srca Jezusovega v Ljubljani, 1936. Misijska tiskarna Groblje. Pisateljica poklanja to knjižico vsem zapuščenim bolnikom, vsem tistim, ki trpe in jokajo. Vsakdo — ne samo bolnik — jo bo bral z velikim pridom in s pravim duhovnim užitkom. Saj je bilo, kakor se v knjižici sklepno poudarja, Ozanamovo življenje nekaj odsev svete lepote krščanske ljubezni, bilo je polet ustvarjene ljubezni proti neskončni ljubezni. Knjižica stane 6 Din, po pošti 7 Din ter se naroča pri: Vincencijevi konferenci Srca Jezusovega, Ljubljana, Tabor 12.

Na Kalvarijo! (kažipot za duhovnike) vezan stane Din 5.—

Na Kalvarijo! Knjiga križevih potov! Vmes je tudi: kraljevi pot sv. križa za mladeniče, in kraljevi pot sv. križa za dekleta. Oboje je spisal Anton Martin Slomšek. Strani 580. Cena: broš. 6 Din, polplatno 8 Din, celoplatno 15 Din.

Karl May — zadnji zvezek — je sedaj izšel in ga pošljemo vsem naročnikom. Knjižnicam priporočamo, da si dajo vezati posamezne zvezke. Tako imajo naenkrat 72 knjig, ki bodo najbolj čitane. Zahtevajte posebno ponudbo!

Vsem cenj. naročnikom,

katerim je že pošla naročnina, smo danes priložili položnice ter prosimo, da po istih obnovijo naročnino, ker drugače bi jim morali s prihodnjo številko dopošiljanje lista ustaviti. — »Slovenski gospodar« stane za celo leto 32 Din, za pol leta 16 Din, za četrt leta 9 Din. — Da dobite zopet redno svoj list »Slovenski gospodar«, ne odložite položnice! Nakazite vsaj nekaj naročnine takoj!

— Uprava »Slov. gospodarja«.

Poslednje vesti.**Domače novice.**

Kmetje, posnemajte! Poročilo od Sv. Petra pod Sv. gorami. Pretečeno nedeljo je v nabito polni dvorani Kat. prosvetnega doma podal poročilo o zasedanju banovinskega sveta g. banski svetnik Lojze Zorenč. Zborovalci so določili cene živini in bodo na prihodnjem sejmu v Sv. Petru dne 6. marca se istih tudi strogo držali. Ob vходу na sejmšče bo vidno označena cena živini, kakor bo tudi poskrbljeno z nadzorstvom, da se določenih cen kmetje držijo!

Lep film v Mariboru. V kinu »Unionu« bodo v dneh od 4. do 9. marca predvajali verski film »Golgota«, ki v pravi katoliški luči prikazuje trpljenje Gospodovo. Film so izdelali v Franciji pod nadzorstvom Katoliške akcije v Parizu, pokrovitelj prvih predstav tega filma pa je bil pariški nadškof kardinal Verdier. Podoželsko ljudstvo opozarjamo zlasti na predstavo, ki se bo vršila v nedeljo dne 8. marca, ob pol enajstih dopoldne. Škofijski ordinariat v Mariboru ta film priporoča.

Umrli je dne 24. februarja po dolgi in mučni bolezni gospa Elizabeta Poterč, žena posestnika in mlinarja Janeza Poterč na štukih pri Ptuj. Vsem, ki so našo predrago pokojnico spremili na njeni zadnji poti in vsem, ki so se je na katerikoli način spominjali, najpristrčneješa zahvala!

Dva meseca sta že v letu 1936 minila in Vi še nimate nobenega žepnega koledarja. Oglasite se v kateri naših prodajal, jih imamo še na razpolago. Boste zadovoljni.

Koledar »Slovenskega gospodarja« je še tudi na razpolago. Oni, ki so jih vzeli v razprodajo, naj sedaj isto zaključijo in koledarje vrnejo. Vsebina koledarja je letos tako praktična, da je vsakemu nujno potrebna.

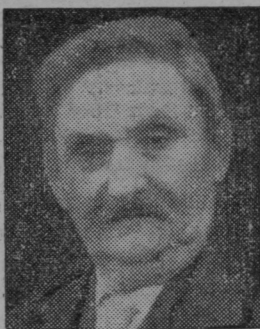
Prireditve.

Organisti! V torek dne 10. marca se bo vršil v Celju v »Domu« občni zbor Društva organistov lavantinske škofije.

Ljutomer. V nedeljo dne 8. marca bo v dvorani Katoliškega doma predavanje o Mohorjevi

Umorjeni japonski admiral grof Saito. Rojen leta 1858.

70letnico je obhajal 1. marca v Selnici ob Dravi Nikolaj Kotolenko. Jubilar je že 40 let naročnik »Slov. gospodarja«.

družbi. — Gospodinjski tečaj prične v ponedeljek 9. marca. — Dva dni pred Jožefovim bomo imeli duhovne vaje za fante.

Fram. Izobraževalno društvo »Slomšek« ponovi v nedeljo 8. marca, ob treh popoldne, v Zöhrer,Turnerjevi dvorani opereto »Mlada Breda« in dramski prizor »Rožmarin«.

Novice iz drugih držav.

Vojna v vzhodni Afriki. Pod zaglavjem »Vojna v vzhodni Afriki« je prinašal »Slovenski gospodar« poljudna poročila o vojni med Italijani in Abesinci. V par številkah ni bilo nobenega poročila z bojišč v vzhodni Afriki. Najnovejše brzojavke in radijovesti iz Rima pravijo: Abesinci so omagali. Abesinske armade so v razsulu. Na severnem bojišču sta armadi rasov Kase in Sejuma v popolnem razsulu. Abesinija nesposobna za nadaljni odpor. Abesinski cesar bo odstopil? Mesto nadajevanja sankcij proti Italiji — mirovna pogajanja?

Japonski ministrski predsednik Okada (star 68 let), ki je ušel pri zadnji vojaški vstaji v Tokijo slučajno smrti.

Umorjeni japonski finančni minister Ta-kahaši. Rojen leta 1854. Finančno ministrstvo je vodil od leta 1927 do smrti.

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Preklici, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50. — Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še Din 5.—, — Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

Pozor, stalna služba! Rabim z nastopom 1. marca t. l. treznega, starejšega hlapca, z dobrimi spričevali, k goveji živini. Plača po dogovoru. Vsa oskrba v hiši. Ivan Baumgartner, trgovec in posestnik, Sv. Marjeta ob Pesnici. 283

Majer s 4 delavnimi močmi išče službo. Kosir Jurij, Fala 18. 298

Viničar se sprejme. Kozar Ludvik, Sv. Jurij v Slov. goricah. 301

Zakonski par, zanesljiv, več v vsaki stroki gospodarstva, nastopi službo oskrbnika ali kaj sličnega. Naslov v upravi. 299

Mesarskega vajenca sprejme takoj Slayko Kramarič, mesar, Brežice, Kolodvorska cesta 303

Viničarja z 4—5 delavnimi močmi, stalnega in poštenega, sprejme takoj: Prosekdvor, Bresterica pri Mariboru. 305

LOKALI IN STANOVANJA:

Odda se trgovski lokal z lepim stanovanjem (hišo), velikim vrtom in posestvom v trgu Sevnica v najem ali pa v prodaj. Natančneje informacije daje Hranilnica in posojilnica v Sevnici. 228

Iščem malo sobo s hrano pri dobrih in miroljubnih ljudeh, kjer bi pomagala pri delu. Naslov v upravi lista. 291

POSESTVA:

Kmečko posestvo se odda v zakup. Pojasnila daje Celjska posojilnica d. d. v Celju. 281

Lepa hiša, sadni in sočivni vrt v Framu, 8 sob-garaža, električna luč, vodnjak, klet, svinjski hlev, se proda za 65.000 Din, od tega vzamem 30.000 Din vložno knjižico Mestne ali Spodnještajerske posojilnice. Karl Saria, Maribor, Gosposvetska 13. 284

RAZNO:

Raznovrstno železnino, cement, apno, traverze, motike, lopate, mreže za ograje ter drugo poljedelsko orodje dobite po zmernih cenah pri staroznani tvrdki Vincenc Kühar naslednik Alfonz Meuz, pri frančiškanski cerkvi. Prepričajte se pred Vašim nakupom! 290

Lep banovinski plemenski žrebec norečan se nahaja na plemenilni postaji Rače, Alojzij Rečnik. 293

Kostanjevo kolje, komad Din 0.75, Brecelj A., Koroška cesta 49, Maribor. 296

Pazite! Kosmatni klobuki od 85 Din, najmočnejši gladki 50 Din, otročki 20—35 Din. Vse ročno delo. Pazite na to! V Mariboru samo pri meni! Popravila 10—20 Din. Se priporoča novi klobučar Vladko Babošek, Maribor, Ve-trinjska ulica 5. 297

Posteljne odeje z belo vato od 70 Din naprej, zglavniki od 30 Din naprej, tuhe (pernice) od 180 Din naprej, rjuhe (kapne) od 55 Din naprej. Vzajem v popravilo stare odeje, zglavnike in pernice po nizki ceni. Izdelava priznana dobra samo v specialni trgovini in izdelovanje posteljnih odej A. Stuhec, Maribor, Stolna ulica 5. 300

Naj kupim, kjerkoli hočem, izgotovljene obleke, perilo, čevlje, manufakturo itd., zadovoljen sem pa le najbolj, odkar kupujem v Grajski starinarni manufakturi v Mariboru, Trg svobode 1. 302

Prepričajte se, kako poceni se prodajajo v Mariboru na Glavnem trgu 18, pri »Starinarju«, in na Koroški cesti 3, veliki ostanki lepe in močne svilne meter od 6 Din, tiskovina za predpasnike od 5.50 Din, žepni robci od 1.50 Din, delen, cajg, volneno blago, cajg za moške obleke, ostanki belega in rujavega platna, predpasniki vse velikosti, brisače, čevlje, ter platno za rjuhe po 15.50 Din. 304

RAZNO:

Vodno turbino poceni prodam. Ing. Borštnar, Ljubljana, Pražakova ulica 8. 288

Ia zagorsko apno sveže dospelo! »Gradivo« - C. Pickel, Maribor, Koroščeva ulica 39. 294

Zahvala! Podpisana se zahvaljujem življenjski zavarovalnici »Karitas«, ker mi je ob smrti mojega moža točno izplačala posmrtnino. — Jarenina, dne 29. februarja 1936. — Korošec Hedvika. 292

Vabilo na redni občni zbor Posojilnice v Slov. Bistrice, r. z. z. n. z., ki se vrši v četrtek dne 19. marca 1936, ob 9. uri dopoldne v posojilničnih prostorih s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobrenje računskega zaključka in bilance za l. 1935. 4. Sprememba zadružnih pravil. 5. Slučajnosti. — Če bi občni zbor ne bil sklepčen ob določeni uri, se vrši uro pozneje drugi občni zbor z istim dnevnim redom pri vsakem številu navzočih članov. — Načelstvo. 289

PIŠITE ŠE DANES!

Ostanki

mariborskih tekstilnih tovarn brez napak, pristno-barvni, »Paket serija A« za moško, žensko, namizno, posteljno perilo in rjuhe, »Paket serija B« izključno zimski topli flaneli in barhenti najboljše kakovosti vsak Paket 10 do 20 m samo Din 107. Dalje novi »Original Kosmos Z paket«, vsebuje 2,80 m sukna za eno dolgo zimsko suknjo, oziroma za ženski plašč, lepe temne barve, ali pa 1,80 m za kratko zimsko suknjo in 1,20 m posebno močnega štruksa ali sukna za ene hlače. Tudi ta paket samo Din 107. Vsi paketi poštne prosto. — Neprimerno vzamem nazaj in zamenjam. Pišite takoj na

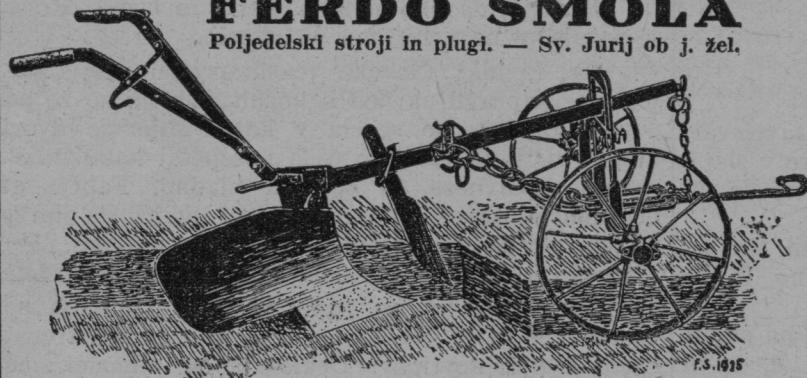
„KOSMOS“ razpošiljalnico ostankov maribor. tekst. tovarn, MARIBOR, Dvořakova cesta 1. 1003

Ko boste potrebovali

plug ali drugo poljsko orodje, zahtevajte pred nakupom v lastnem interesu od nas cene ter vse informacije in pojasnila. Nabavo takega blaga vam olajšajo ugodni pogoji, ki vam jih nudimo. — Samo prvovrstno blago! 75

FERDO SMOLA

Poljedelski stroji in plugi. — Sv. Jurij ob j. žel.

Dražba zastavljenega blaga

v Mariborski zastavljalnici, Gregorčičeva ulica št. 6, bo dne 11. marca 1936. — Začetek ob 9. uri predpoldne.

Bolezni kože

Tvoril. lišaji, mozolji, ogrci, prišči, rdečica, rumenkasta krhka koža in drugi neugodni kožni pojavi imajo svoj izvor največkrat v slabi sestavi krvi, v prebavnih motnjah, obolenju jeter in zaprtju. Ako se hoče torej imeti mladostno lepo, zdravo polt, je potrebno predvsem očistiti notranje organe. Od tega namreč zavisi čistoča kože, a s tem tudi zunanji izgled. Lice je ogledalo notranjih organov in če se ti drže v redu, prihaja to tudi na zunanjo do izraza. Nezdрави, rumenkasti in sivkasto upadli izgled obraza, kakor tudi drugi nečisti pojavi na koži nastanejo vsled nereda, katerega povzročijo črevesni plini, zaprtje itd. Te nevspečnosti je treba odstraniti s pomočjo zdravljenja s Planinka čajem.

Ker prihajajo torej bolezni kože iz notranjosti, to ne zadostuje samo zunanje čiščenje kože, temveč je potrebno odstraniti motnje v prebavi z rednim pitjem Planinka čaja.

Da se doseže redno delovanje prebave, da se izločijo in odstranijo strupi iz telesa, se priporoča tudi zdravim osebam, da se na spomlad podvržejo 6—12tedenskemu zdravljenju s Planinka čajem. Boljše in odpornejše zdravje, sveži izgled, moč in volja za življenje se dosežejo s smotrenim pitjem Planinka čaja. Reg. S. 529-36.

Vabilo na redni občni zbor Gospodarske zadruge o Mozirju, kateri se vrši dne 19. marca 1936, ob pol 9. uri dopoldne, v zadružnih prostorih. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Potrjenje računskega zaključka za leto 1935. 4. Čitanje revizijskega poročila. 5. Slučajnosti. Ako bi ne bilo ob napovedani uri zadostno število navzočih članov, se vrši cel pol ure drugi občni zbor, ki sklepa veljavno ob vsakem številu navzočih članov. 286

Denar se hrani z nakupom

OSTANKOV

in raznega drugega blaga v manufakturni veletrgovini Anton Macun v Mariboru. — Hranilne knjižice Spodnještajerske posojilnice v Mariboru se vzamejo brez odteglaja v račun. 295

Knjižni dar Družbe sv. Mohorja za leto 1936

1. Koledar za leto 1937.

Oprema pa tudi notranja ureditev Koledarja bo v vsakem oziru odlična, vsebina pa je nad vse praktična, zanimiva in poučna.

3. Elektriika.

Spisal prof. Leopold André. Ta dragocena knjiga ne bo smela manjkati v nobeni hiši. Obravnava vsa vprašanja na polju elektrike nazorno in izčrpno. Nad 300 slik spremlja obširno besedilo. Knjiga bo imela obliko našega Koledarja in bi bila sama zase vredna najmanj 50 Din.

5. Življenje svetnikov.

obsega v svojem 11. snopiču svetnike in svetnice od 7. julija dalje. Obsegal bo tudi življenjepisi sv. Mohorja — našega zavetnika, sv. Vincencija Pavelskega — ustanovitelja reda usmiljenih sester, sv. Ane, sv. Ignacija — ustanovitelja jezuitskega reda, in mnogih drugih.

Vseh pet knjig samo dvajset dinarjev

Kar je že leta 1899 napisal dr. Jakob Sket: »Mohorjevih udov število, je verskega in slovenskega duha merilo. Pomnimo si to in delajmo tako!«, velja tudi danes.

Vsak Slovenec mora biti mohorjan!

Priglasite se pravočasno pri naših poverjenikih gg. župnikih, ker poteče rok za nabiranje udov že 5. marca. — Upoštevajte ta rok, ker nam s tem zelo olajšate delo!

Knjige za doplačilo:

1. Škof nove Mehike.

Roman iz sodobne ameriške literature. Spisala Willa Cather. Prevedel A. Anžič. Opisuje žrtve in težave misijonstva v Ameriki. — Broširan izvod 27 Din, v platno vezan 36 Din.

3. Naš pes.

Izvirna pripovedna knjiga, namenjena zlasti mladim bralcem. Spisal jo je Narte Velikonja. — Broširan izvod 18 Din, v platno vezan 27 Din.

2. Oliver Twist.

Roman. Spisal Charles Dickens. Prevedel Oton Župančič. Obsega 550 strani. Nobena knjižnica ga ne bo mogla pogrešati. — Broširan izvod 72 Din, v platno vezan 90 Din.

4. Sto basni za otroke.

Spisal Viljem Hey, prevedel Anton Funtek. Ilustriral Hinko Smrekar. — Broširan izvod 18 Din, v platno vezan 27 Din.

Petančič Davorin:

Svete gore.

Povest.

Pavle pa se je grizel. Jezil ga je Janez in žalostila ga je Lenčka. Vpadla mu je še misel na Laha in se je raztogotil.

»Zalega! ...«

Ko je urezoval škornjce za Miho, ga je spreletelo nekaj čudnega. Zamislil se je v podplat, se udaril po čelu in zavpil:

»Seveda!« Njegov krohot se je ob stropu odbil.

Kožuhaci.

Dnevi so ginevali in nič posebnega se ni dogodilo. Mara se je dolgočasila in se predajala sanjarijam. Lojze jo je podražil:

»Kdaj boš šla, Mara?«

Namrdnila se je in ga ozko premerila:

»Kaj me tudi ti težko vidiš?«

Lojze je skomignil z rameni in se opravičeval:

»Nisem mislil za res.« Zaiskal je z roko v slapu bršljinja, ki je padal od vrha strehe ob steni do tal in iztrgal zelen, srčast list.

»Boljše je, da ostaneš. Radi mene ostani, Mara.«

»Bom videla,« mu je vrgla nevljudno in se obrnila.

Lojzetu pa je bilo žal, da jo je spomnil na sklep, ki ga je naredila po očetovi smrti. Želel je, da bi ostala pri njem doma. Krenil je v poreber in si delal pot skozi grmičje in visoko ostarelo resje.

Nad Rožco se je kadilo in kunšperški grad je odevala gosta in neprodurna megla. Na ono stran proti Pilštanju in Prevorju pa se je jasnilo, le modre sence oblakov so polzele po nebu. Stolpi cerkva so se pnili s hribin in njihove strehe so žarele rdeče nadahnjene v soncu.

Lojze se je oddahnil pri kapelici sv. Martina in mežikal v jesensko sonce. Njegove odkritosrčno modre oči so se smejale. Od kapelice sv. Jurija so mu priplavale na uho besede iz Lahovih ust.

»Menda so že zgotovili ...« Pognal se je k cerkvi. Janez je plezal po lestvi navzdol. Miha mu je držal lestvo. Pepa je gledala od strani in v očeh ji je gorelo veselje. Lah se je držal Lenčke, ki se je hihitala venomer.

»Janez, ti si fant od fare!« ga je hvalil Miha.

»Streha je kakor nova. Sveti se, kakor če bi bila srebrna!«

»Pepa, to je tvoja iznajdba. Kdo bi pri nas prišel na to?«

Lojze se je postavil k Pepi in pritegnil:

»Res, lepa je streha!« Gledal je Miho in Janeza in poslušal. Govorila sta, kakor največja prijatelja. Dregnil je Pepo in s prstom pokazal na onadva:

»Poglej, Pepa.«

»O, Janez je dober človek in pameten, da malo takih. Poglej, to je vse on naredil!« in zastrmela se je v streho.

»Lojze, greš na Javorje? Kožuhali bodo.« Janez ga je odbil. Miha je zagodrnjal nekaj zase in pristavil.

»Lojz naj bo doma, grem jaz.«

Lojze je zabodeno pogledal Miho in Janeza in se umaknil. V njem se je težko čuvstvo obudilo. Ko je bil sam se mu je utrgalo polglasno iz prsi:

»Tončka zavorska! Ženil se bo! ...« Juga je bolelo. Bežal je, da bi poiskal Maro.

Janez se je prestopal po gošči. Vsega ga je prevzela zavest, da je zmagal.

»Oh, to je bilo srečno naključje, da sem se dobil s tem Lahom. Zdaj prideva z Lenčko skupaj gotovo. Miha je za me, Lenčka pa tudi!«

Popravljal si je prešerne kodre in razprl veji, ki sta silili na pot.

»Tako se odstranjujejo ovire.«

Rolf se je priril in ga nagovoril z lajanjem.

»Beži mrcina ...« Pes pa ni odnehal. Lajal je

8 še in še ... Janez se je ustavil in ga motril trenotek. Vest ga je zapekla in v jezi je sunil s palico psa, ki je zacvilil in se potuhnil k tlom. Janezu je bilo kakor da bi mu kdo bodel nož v dušo. Stresel se je, da bi se rešil iz objema obupne bolečine, ki ga je v hipu napadla. Rolf se je zopet razkoračil in zalajal proti dobri. Odjekalo je mrtvo, suho ... Janezu se je vrhnelo v glavi in mu obračalo medle oči venomer v dobrovo. Mršil je obrvi, se delal močnega in odganjal slabost, ki se mu je silila. Občutja so se menjavala v njem z grozno naglico. Zdaj se je zmehčal kakor v kesu, da mu je solza zalila oko, pa je zopet zbesnel in udaril psa, da je utihnil. Planil je v reber in se zagrizel v pot. Rolf se je plazil po nepokošeni, jesensko rumeni travi za njim kakor slaba vest, dokler se ni iz grmovja utrgal zajec. Tedaj se je Janez oddehnal.

»Pravijo, da pes nima pameti. Ima jo.« Ko se je razgledal na vrhu, mu je odleglo.

»Saj ni nič! Človeka včasih prime.« Zavriskal je in se napravil na pod h kožuhačem, ki so že popevali. Dekleta so sedela v kotu. Miha je dvoril Tončki in ji od časa do časa pošepetal kako veselo neumnost. Janeza so sprejeli hladno. Fantje ga niso marali. Presodil je položaj in uvidel, da jim je neljub, pa ga je zveselilo, da bi jim nagajal. Priplezal je do kota in se vsedel k Lenčki, ki je zardela.

»Zdaj pa le glejte, tesla! Lenčka bo moja nevesta! ...« se je veselil pri sebi in začel raztresati rešeto svojih dovtipov. Dekleta so se viharo smejala, fantje pa so ga srepo motrili.

Miha se je zagrizel vase in kazal nevoljo.

»Na, ponudiš mu prst, pa zagrabi celo roko. Saj to prijateljstvo ni radi njega, ampak radi Laha, ki je imeniten gospod in da zaslužiti. Ná, zdaj se ti pa smoli okoli Lenčke, pa še kaj reči ne upam.«

»Lenčka je čudna! Z njim, pa pred vsemi! ...« mu je tožila Tončka. Miha je dobro vedel, kam misli. Janez je vezal v kotu odbrane klase skupaj, pa mu ni dalo miru. Pognal se je kvišku in šel ven.

Lenčka je čutila poglede vseh na sebi. Boleli in pekli so jo v dušo.

»Poleg njega sedi, ki je tvojega očeta ubil!«

Do duše jo je presunila ta misel. Da bi ga Janez, v to že dolgo ni več verjela.

Resnost ji je objela obraz in nič več se ni smejala.

»Boljši je kot drugi. Na skrivaj moli, ker ga je sram hvale ljudi. Pepa ve, ker ga je videla.«

Janezu se je zgenilo v srcu, ko je pogled ujel njen nemi izraz na obličju.

»Vsi gledajo naju ... Zdaj me ne smejo uganiti.« Stisnil je veke in obrvi in govoril glasno in bahavo. V srcu pa ga je grizlo ... Postajalo mu je žal, da je šel sem, pa se je zopet opogumil:

»Vendar moram z njo priti do jasnosti.«

Izmuznil se je iz poda, kakor da še ne bi mislil oditi. Ko ga ni bilo več, so se fantje oddahnili.

»Kako se nese, zelenec!«

»Rogovilast je ko hrast, ki ga je strela oplazila.«

»Podkuril bi mu ...«

Tako in podobno so se gnali in ga sodili. Lenčka se je vstala, stresla iz predpasnika kožuhinje in lasinje od klasja in tiha odšla.

»Da bodo vedeli, da mi ni za njihove pogovore,« je mislila pri sebi, kakor da bi bila močna. Zunaj pa jo je prevzelo. Naslonila se je na deblo jedrovitega bora, ki je rastel za podom. Zalihpala je, ker ji je grenko stopilo v grlo.

Rolf se je oglašil in se zagnal proti njej.

Janezova roka jo je vzdramila.

»Lenčka!«

»Kaj nisi odšel, Janez?«

»Ti bi hotela, da grem?«

Odgovorila ni nič, obrnila se je na stezo, ki jo je belila mesečina.

»Spremil te bom,« se je ponudil Janez in stopil pred njo. In sta šla. Molk ju je spremljal.

(Dalje sledi.)

Oglasi

v „Slov. gospodarju“
imajo

najboljši uspeh!

**Moč italijanske armade
v vzhodni Afriki.**

Skupna vojaška sila Italijanov na severni fronti je sestavljena torej iz štirih divizij armade, iz štirih divizij fašistične milice iz dveh divizij črnih domačinov ter z dveh brigad Eritrejev. Poleg tega pa so na eritrejskem ozemlju v rezervi še dve diviziji armade in ena divizija fašistične milice. K vsemu temu pa je treba še prišteti oddelke, ki spadajo h komandam, zlasti težko topništvo, pionirske, trenske, sanitetne in veterinarske oddelke.

Vojaške sile generala Grazianija na južnem bojišču so znatno šibkejšje, kakor one na severu. Ob začetku vojske je general Graziani imel na razpolago le 29. divizijo »Peloritana« iz Mesine ter eno divizijo črnih vojakov. V teku vojskovanja se je njegova črna divizija še enkrat pomnožila poleg tega pa mu je prišla okrog novega leta na pomoč še fašistična milicična divizija »Tevere«.

Bistveno pa so se Grazianijeve čete okrepile in pomnožile s številnimi malimi tanki, s katerimi je pri Dolo preganjal abesinske čete rasa Deste iz njegovih postojank.

Če torej skupno italijansko vojno silo v Vzhodni Afriki izrazimo v številkah, bomo rekli, da imajo Italijani v Vzhodni Afriki kakih 320.000 mož. K tem je treba prišteti še letalske čete, o katerih pa ni točnih poročil. Poleg tega je Mussolini na zadnji seji ministrskega sveta sporočil, da se bo število dosedanjih 50 tisoč delavcev v Vzhodni Afriki pomnožilo na 100 tisoč. Torej ima Italija sedaj v Vzhodni Afriki kakih 450.000 ljudi, za katere mora skrbeti.

Pomlad...

Zdravilna zelišča so že tisoče let vir zdravja za trpeče človeštvo. Že v starem veku je bila znana zdravilna moč mnogih rastlin. Iz srednjega veka so nam ohranjene še mnoge debele knjige, v katerih nam zdravniki in menihi opisujejo zdravilno moč mnogokaterih zelišč, cvetja, korenin in skorij. V novejšem času pa je mnogo medicinskih učenjakov, profesorjev in odličnih zdravnikov preiskalo gotovo vsa zdravilna zelišča na podlagi današnjega stanja znanosti, in odredili, pri kateri bolezni naj se uporabljajo. Izbira in sestava planinskega zdravilnega zelišča, iz katerega je Planinka čaj sestavljen, odgovarjata vsem zahtevam današnje znanosti o zeliščih.

Veliki svetovni uspeh Planinka čaja, katerega uporablja na tisoče bolnikov tudi v inostranstvu, je zahvaliti njegovemu zdravilnemu svojstvu. Zdravilna zelišča, iz katerih je Planinka čaj sestavljen, se povečini nabirajo v jugoslovanskih planinah in to v tistem času, ko se nahajajo učinkovite zdravilne sestavine v rastlinah v največji meri.

Pri katerih boleznih se je pokazal Planinka čaj Mr. Bahovec zdravilnim?

Pri obolenju želodca, boleznih jeter in žolča, obolenju in lenivosti črevesja, hemoroidih (zlati žili), debelosti, ledvičnih boleznih, revmatizmu, gihtu in išijas, pri glavobolu in migreni, pri ženskih boleznih in težavah za časa menstruacije, težavah v prehodnih letih, pri poapnenju žil (arteriosklerozi) in pri kožnih boleznih.

Da se doseže redno delovanje prebave, da se izločijo in odstranijo strupi iz telesa, se priporoča tudi zdravim osebam, da se na spomlad podvržejo 6—12tedenskemu zdravljenju s Planinka čajem. Boljše in odpornejše zdravje, sveži izgled, moč in volja za življenje se dosežejo s pomočjo Planinka kure.

Zahtevajte v apotekah izrecno Planinka čaj Bahovec za Din 20.— po paketu, ki vsebuje samo tedaj pravi Planinka čaj, ako je paket zaprt in plombiran ter nosi naslov:

Lekarna Mr. Bahovec, Ljubljana, ki Vam brezplačno pošlje vzorec in poučno knjižico.

Reg. S. 529/36.

MALA OZNANILA

SLUŽBE:

Kmetjska družina, obstoječa iz 3—4 članov, vajena konj, živine in kmetijstva, brez otrok, se proti polni oskrbi in primerni plači sprejme takoj. Ponudbe z navedbo zahtevkov glede plače na naslov: Julij Perko, najemnik, Lepi dob, pošta Krmelj, Dolenjsko. 257

Sprejem pridnega majerja ali hlapca. Prednost imajo brez otrok. Ponudbe na naslov: Klement Liewald, Sv. Anton v Sl. gor. 280

Šivilja želi primerne službe. Naslov v upravi lista. 273

RAZNO:

Katera plemenita oseba bi posodila 20.000 Din (dvajset tisoč) proti sigurnemu mesečnemu odplačilu, in preprečila nesrečo v družini, naj piše na upravo »Slovenskega gospodarja« pod »Sigurno naložen denar«. 275

Deset vrtnic plezalk v najboljših novih, plesnobi ne podvrženih sortah, vmes trajno cvetoče, za Din 60.— s poštino vred. Sadjarstvo Dolinšek, Kamnica pri Mariboru. 272

Drva in slamo vzameh v zameno za sadno drevje. Dolinšek, Kamnica pri Mariboru. 233

Čipke po tovarniških cenah. Entlanje meter po 1 Din. Pavla Slugova, Celje, Vodnikova. 220

Sadno drevje najboljših štajerskih eksportnih sort: Kanadka, Boskoopski kosmač, Krivopcelj, Bobovec, Boikovo jabolko, Charlamovsky, Beličnik itd. Zahtevajte seznam! — Sadjarstvo Dolinšek, Kamnica pri Mariboru. — Osebo tudi pri: Dolinšek, Črešnjevce pri Selnici ob Dravi. 270

Hranilne knjižice mariborskih, celjskih, ptujskih, ormoških, ljutomerskih in ostalih podeželskih hranilnic kupimo. Gotovina takoj. — Bančno kom. zavod Maribor, Aleksandrova cesta 40. Za odgovor 3 Din znamk. 181

Zamenjam dobro vino za žito, tudi za dobro moško kolo. Arlič Miha, p. Pilštanj. 282

Deset nizkih vrtnic trajno cvetočih novih sort. Poštine prosto na Vaš naslov za Din 60.— Sadjarstvo Dolinšek, Kamnica, Maribor. 271

Prodaj vložno knjižico Mestne hranilnice Ormož 120.000 Din. Ponudbe pod »Mestna« na upravo lista. 279

Kupimo stare instrumente za godbo na pihala. Ponudbe poslati na gasilsko četo Pilštanj. 274

Kupim vložne knjižice Mestne hranilnice Ormož do 60.000 Din. Ponudbe upravi lista pod »Gotovina«. 278

Vsakovrstno zlato kupuje po najvišjih cenah Ackermannov naslednik A. Kindl v Ptuj. 264

Še zastoj noče pameten sadjar slabo drevo! Po nizki ceni pa dobite lepa sadna drevesca vseh plemen, tudi ranih breskev, sliv itd. pri: Sadjarstvo Dolinšek, Kamnica pri Mariboru. Zahtevajte seznam! 232

Cepljeno trsje in sadno drevje v prvovrstni kakovosti po zmernih cenah dobavlja drevesnica Ivan Gradišnik, Šmarjeta, p. Celje. Zahtevajte cenik. 125

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem.

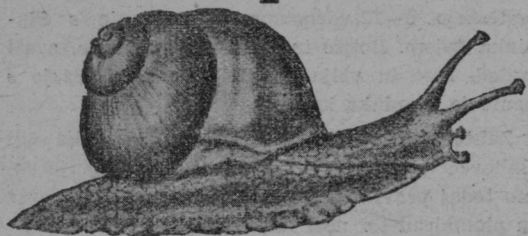
RAZNO:

Častna izjava. Podpisana izjavljam, da o gospe Ani Posedel, posestnici in gostilničarki, Trnovlje št. 118 pri Celju, ne morem ničesar slabega trditi, ker mi kaj takega o njej ni znano, zlasti ne morem govoriti slabo o njenih premoženjskih razmerah. Zato obžalujem vsako drugačno izjavo in se zahvaljujem ge. Posedel Ani, da odstopa zoper mene od kazenskega prěgona. — Zidanšek Jožefa, posestnica, Trnovlje. 276

Ugoden nakup!

Otročje jopice po 10, 15 in 20 Din dobite v.
TRPINOVEM BAZARJU, MARIBOR
Vetrinjska ulica 15. 1291

Kupujem
od danes naprej do konca maja
žive polže

Odrasli kakor tudi otroci lahko zaslužijo brez truda do Din 20.— na uro. Zahtevajte dobavne pogoje in cene. Denar leži takorekoč na tleh.

Fridolin Bischof, Maribor, Melje. 268

Klobuke, elegantne obleke,
perilo, kravate **čevlje** 85

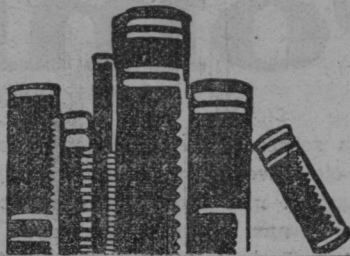
kupite ugodno pri
JAKOBU LAN
Maribor
samo Glavni trg št. 2

Za veliko Celje si je manufakturna trgovina **Franc Dobovičnik v Celju** nabavila za spomlad in poletje ogromne množine vseh najrazličnejših vrst sukna in sploh vsega blaga za obleke od najcenejše do najfinejše kvalitete. Vse to novo blago se prodaja po brezkonkurenčnih, najnižjih cenah. Vsak, ki pride v Celje, naj si ogleda to novo preurejeno, veliko trgovino. Evo dokaze: 4 m sportnega sukna za fantovske obleke Din 52.—, 3 m špičstova za sportne moške obleke Din 75.—, 3 m ševiotkamgarna za moške obleke ali ženski kostum Din 90.—, 3 m lepega vzorčastega sukna za moške obleke Din 120.—, 3 m modnega športsukna za moške športobleke Din 165.—, 3 m modnega temno, vzorčastega sukna za moško obleko Din 195.—, 3 m finega volnenega kamgarna, modni vzorci v vseh barvah Din 300.—, 4 m oksforda ali bele platna za Din 20.—. Za neveste za celo obleko od Din 100.— naprej. Šivane odeje in moško perilo iz lastne tovarne najceneje. Priporoča se Vam za nakup blaga za moške in ženske obleke znana tvrdka 640

Franc Dobovičnik, Celje, Gosposka ulica št. 15.
katera Vam jamči za pošteno mero, najnižjo ceno in za dobro kakovost.

Vinsko trsje, sadno drevje in sadne divjake nudi trsnica in drevesnica Janez Čeh, Trnovska vas, Sv. Bolfank v Slov. gor., Ptuj. 69

Cirilova knjigarna

v Mariboru

priporoča naslednja dela:

Melik: Slovenija, I. del, Din 160.—

Jeraj Vida: Izbrano delo, vez. Din 46.—

Razprava dr. Tin. Debeljaka: Reymontovi kmetje v luči književne kritike, broš. Din 28.—

Grivec: Žitja Konstantina in Metodija, vez. Din 24.—

Dolenc Metod: Pravna zgodovina slovenskega ozemlja, vez. Din 128.—

Stele France: Umetnost zapadne Evrope, vez. Din 120.—

Kukučin Martin: Hiša v Bregu, roman, vez. Din 80.—

Ljudska kuharica, najnovejša in praktična zbirka dobrih navodil za kuhinjo in dom, broš. Din 8.—.

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

ZAVARUJE:

POŽAR

VLOM

STEKLO

KASKO

JAMSTVO

NEZGODE

ZVONOVE

ZIVLJENJE

KARITAS

Vsak slovenski gospodar zavaruje sebe, svoje in svoje imetje le pri naši zavarovalnici. 167

Inserirajte!

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gosposka ulica 23

v Mariboru

Ulica 10. oktobra

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.